

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

ΤΩΝ ΕΝΙΑΥΣΙΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΦΙΛΕΚΗΛΙΑ. ΣΥΛΛΟΓΟΥ « ΟΜΗΡΟΥ », 1

ἀναγνωσθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου

ΣΑΒΒΑ Ι. ΚΕΣΣΙΣΟΓΛΟΥ.

*Σεβαπμιώτατε Πάτερ' φιλόμουσος
Ὅμηγυρις!*

Τρίτην ταύτην φοράν βλέποντές με ἀνα-
 θάντα πάλιν τὸ βῆμα, ὅπως, κατὰ τὰ νε-
 νομισμένα, ποιήσω ἐνώπιον ὑμῶν περιλη-
 πτικὴν ἐκθεσιν καὶ ἀφήγησιν τῶν πεπραγ-
 μένων ἐν τῷ φιλεκπαιδευτικῷ τούτῳ κα-
 θιδρύματι κατὰ τὸ τελευταῖον ἐνιαύσιον δι-
 άστιμα οἱ πολλοὶ βεβαίως ἀνακαλεῖτε εἰς
 τὴν μνήμην καὶ δύο ἄλλας συνεχεῖς μετὰ
 τὴν λήξιν ἐκάστου τῶν δύο προηγηθέντων
 ἐτῶν ἀναγνωσθείσας ὑπ' ἐμοῦ Λογοδοσίας.
 Ἀλλ' ἐκεῖναι, ὡς ἐνθυμεῖσθε, ἦσαν μακρό-
 τεραι καὶ πολλῶν καὶ ποικίλων γεγονότων
 περιεκτικαί· ἡ παρούσα, τὸ ἐναντίον, ἔσε-
 ται συντομωτέρα ὡς οἶόν τε καὶ γυμνὴ με-
 γαλουργημάτων. Ὡς τὸ μικρὸν φυτὸν ἅμα
 τῇ βλαστήσει φαίνεται εὐθὺς αὐξάνον γι-
 γαντιαίοις βήμασιν, ὠθοῦν ὑψηλὰ τοὺς
 κλώνους αὐτοῦ, πολλαπλασιάζον τὰ φύλ-
 λα· ὁπόταν δὲ ἀποκτήσῃ τὸ ἀπαιτούμενον
 μέγεθος, πάντα τὰ ἄλλα προσπαθεῖ νὰ ἀν-
 τικαταστήσῃ διὰ τῆς μονοτόνου μὲν ἀλλὰ
 καὶ ὠφελίμου καρποφορίας, οὕτω καὶ τὸ
 Σωματεῖον τοῦτο κατὰ μὲν τὰ πρῶτα ἔτη
 τῆς ὑπάρξεως καὶ ζωῆς αὐτοῦ ποικιλιωτέρας
 φάσεις ἐλάμβανε καὶ τρόπον τινα ὀργῶν ἐν
 ταῖς ἐνεργείαις του ἐφαίνετο· νῦν δὲ ἡλικι-
 ωθὲν ὁπωσδήποτε, ἀκολουθεῖ τὴν ἀνήκου-
 σαν εἰς τὴν ἡλικίαν του στασιμωτέραν πο-
 ρεῖαν. Καὶ ἀφ' ἑτέρου, οἷονδ' ἄποτε δένδρον
 εἰς ἕκαστον ἔτος δὲν δύναται κατὰ τὸν αὐ-
 τὸν τρόπον νὰ ἦναι καρποφόρον· κατὰ μέ-
 γα μέρος ἐξαρτᾶται ὁμολογουμένως καὶ ἐκ

(ΟΜΗΡΟΣ ΦΥΛ. ΣΤ΄.)

τῆς ἐπιδράσεως τῶν ὥρων. Λί λογοδοσίαι, ὁ-
 φείλονται νὰ κατοπτρίζωσι πιστῶς τὰ πράγ-
 ματα, μέτρον κυρίως ἔχουσι τὸ τῶν γεγο-
 νότων μέγεθος.

Ταῦτα, Κύριοι, ὡς ἐν προοιμίῳ εἰπὼν,
 μεταβαίνω εἰς τὴν πλήρωσιν τοῦ διὰ τοῦ
 20οῦ ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ ἐπιβεβλημέ-
 νου μοι καθήκοντος.

Περὶ Μελῶν.

Τὸ σπουδαιότερον κεφάλαιον ἐνὸς Σωμα-
 τεῖου εἶναι ὁμολογουμένως ἡ ὑπαρξίς καὶ ὁ
 ἀριθμὸς τῶν μελῶν. Ὅπως ὁ ἔμπορος ἢ ὁ
 τραπεζίτης ἄνευ κεφαλαίων, καὶ κεφαλαίων
 μεγάλων, δὲν δύναται νὰ προσδοκᾷ μεγά-
 λα κέρδη, οὕτω καὶ τὰ Σωματεῖα ἄνευ ὑ-
 πάρξεως καὶ πληθούς μελῶν δὲν δύνανται
 νὰ κατορθώσουν σπουδαῖα ἔργα· ὅπως ἐν
 τῷ ἐμπορικῷ βίῳ ἡ αὕξησις ἢ ἡ ἐλάττωσις
 τῶν κεφαλαίων εἶναι τὸ σφυγμόμετρον τῆς
 ἀνθρᾶς ἢ τῆς καχεκτικῆς καταστάσεως
 αὐτοῦ, οὕτω καὶ ἐν τοῖς Σωματείοις ὁ ἀπο-
 λογισμὸς τῶν μελῶν εἰς ἀνάλογα ἄγει συμ-
 περάσματα.

Εἰς τὰς προηγουμένας λογοδοσίας μου ἀ-
 νήγγελον πάντοτε, ὡς ἐνθυμοῦνται οἱ παρόν-
 τες, μέλη ἐγγεγραμμένα μὲν πλείοτερα,
 παρητημένα δὲ ὀλιγώτερα· νῦν ὅμως τὸ ἐ-
 ναντίον συμβαίνει, καὶ τοῦτο πρὸς ἰσορρο-
 πίαν ἴσως, ὡς ἂν εἶχομεν πλεονάσει, καὶ
 ἡ πλεονεξία δὲν εἶναι βέβαια καλὸν πράγ-
 μα. Ὁ μὲν ἄριστος τῶν ψυχολόγων ἐκ τῶν
 ἀρχαίων, ὁ Σωκράτης, γνωματεύει ὅτι τὰ
 ἐναντία στενωὺς πρὸς ἄλληλα συγγενεύουσι,

29.

καὶ γεννᾶται τὸ μὲν ἐκ τοῦ δέ· ὁ δὲ φίλος τοῦ Μώμου ἐκ τῶν νεωτέρων, ὁ Βαλταῖρος, κατὰ τὸν συνήθη αὐτοῦ τρόπον παρόμοια ἐκφράζεται λέγων: « *Du sublime au ridicule il n'y a qu'un pas.* »

Ὡστε δὲν θὰ ἐκπλαγῇτε βεβαίως ἀκούοντες, ὅτι κατὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐνιαύσιον διάστημα περὶ 30 μὲν μόλις τὸν ἀριθμὸν ἐνεγράφησαν νέα τακτικά μέλη, ὑπερδιπλάσια δὲ ἐκ τῶν παλαιῶν παρητήθησαν, μάλιστα τῶν κατὰ τὸ προλαβόν ἔτος ἐγγεγραμμένων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπῆρξαν καὶ τινὰ μίαν μόνην τριμηνίαν ἀφειδῶς πληρώσαντα. Πόθεν τοῦτο προήλθεν; Ἐκείνων πλέον ἢ συνειδήσεις ἃς μνηστέον τὰ ἀληθῆ, ἅτε ἐμοῦ στερουμένου τοῦ καρδιογνωστικοῦ προσόντος.

Μηδεὶς δὲ, παρακαλῶ, ἐκλαβέτω με μεμφίμοιρον, παριστάντα τὰ γεγονότα κατὰ τὸ ἐμὸν καθήκον. Οὐδαμῶς τοιαύτη τις καταλαμβάνει με διάθεσις, καίτοι ἐγκαρδίως λυποῦμαι διότι γνωρίζω καὶ πιστεύω ἀδυστάκτως ὅτι τὸ θεῖον λόγιον, « πολλοὶ οἱ κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ οἱ ἐκλεκτοί, » οὐδέποτε φεύδους ἔχεται. Τοσοῦτον μόνον πικραίνομαι καὶ δυσθυμῶ, ὅτι εὐάριθμοί τινες, χωρὶς νὰ ἀναπολήσωσι κατὰ νοῦν τοῦτο, καὶ χωρὶς νὰ ἐμβαθύνωσι προσπρόντως εἰς τὴν οὐσίαν τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ἀντ' ἄλλων κατὰ τὴν φαντασίαν τῶν ὑπέθεσαν καὶ εἶπον. Δὲν ἐπιθυμῶ παντελῶς νὰ θίξω χορδὰς αἰτίνας ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεώς των εἰσὶν ἐλαστικαί, καὶ δύνανται κατὰ περιστάσεις νὰ ἤχῳσι διαφοροτρόπως καὶ ἀντιθέτως. Δὲν πρέπει τις, Κύριοι, μονομερῶς νὰ κρίνῃ καὶ νὰ ἐρμηνεύσῃ τὰ πράγματα. Ποταμός τις σπανιώτατα ἢ μάλλον οὐδέποτε συμβαίνει νὰ ἔχῃ μίαν καὶ μόνην πηγὴν γενικῶς πολλὰ καὶ κατὰ διαφόρους γωνίας ρέοντα ρυάκια συναποτελοῦσιν αὐτόν. Γνωσταὶ αἱ δυσχέρειαί αἰτίνας φύσει περικυκλοῦσι τὴν ἀρχὴν πανταχοῦ δὲ εἰς αὐτὴν ὡς εἰς αἰτίαν συνειθίζουσιν οἱ πολλοὶ νὰ ἀποδίδωσι καὶ τὸ ἐλάχιστον γεγονός, εἴτε καλόν, εἴτε κακόν. Ἀκμᾶζει ὁ Σύλλογος; εἶναι καλόν καὶ ἄξιον τὸ προεδρεῖον παρακμᾶζει ἐκεῖνος;

εἶναι ἀδρανὲς καὶ ἀνάξιον τοῦτο. Ἀλλὰ τί θὰ ἔπταιε τὸ προεδρεῖον, εἴαν τὰ μέλη, οὐχὶ ἔνεκα αὐτοῦ, ἀλλὰ διὰ λόγους ἄλλους, καὶ τούτους οὐχὶ μυστηριώδεις καὶ δυσκαταλήπτους ἀρχίζουν νὰ ἀραιώνωσιν ὅσημέραι τὴν φάλαγγα; διὰ τί αὐτὸ μόνον, εἰπέτε, κατακριτέον θὰ ἦτο, εἴαν τινὰ τῶν μελῶν δὲν ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν των τὸν κυριώτατον τοῦ Συλλόγου σκοπὸν, καὶ ἐμπράκτως δεικνύωσιν ὅτι ἄλλα εἶναι τὰ κινουόμενα αὐτὰ ἐλατήρια; Μὴ νομίσητε, Κύριοι, ὅτι παντελὴς ἀδιαφορία κατελάμβανε τὸν ταῦτα λέγοντα, καὶ ὅτι δὲν ἐστάθμιζε τὰ πράγματα κατὰ τὰς ποικίλας των φάσεις. Τούτων μάλιστα ἔνεκα, καὶ διότι ἐφρόνουν ὅτι τὰ νέα πρόσωπα νέαν ζωὴν δύνανται νὰ παρέχωσιν εἰς τὸν Σύλλογον καὶ νὰ καταστήσωσιν αὐτὸν συμπαγέστερον καὶ θαλερώτερον, ἐθεώρουν ἑκπαλαὶ ἀναγκαίαν τὴν ἐκ τῆς ἀρχῆς ἀπομάκρυνσίν μου, ὡς πολλάκις διεδήλωσα, συνοιδῶς ἄλλως τε τὰς ἐμὰς δυνάμεις ἀσθενεῖς καὶ ἀνεπαρκεῖς. Ἠλὴν ἄλλαί εἰσὶν αἱ βουλαὶ τῶν ἀνθρώπων. οἱ διηνεκεῖς πόθοι μου ἐναυάγησαν, ὡς γνωρίζετε, ἐν τῷ ἐλαφρῷ καὶ διαβητικῷ τοῦ παρελθόντος ἔτους σάλῳ ὡς κηδόμενος τῶν ἀληθῶν τοῦ Καταστήματος συμφερόντων ἔσχον τότε, ὁμολογῶ, τὴν ἀδυναμίαν νὰ παραδεχθῶ ἄκων καὶ εἰς τὰς ἐνστάσεις φίλων ἐνδίδων τὴν ὡς ἐξ ἀνάγκης προσενηχθεῖσάν μοι ἀρχὴν, καὶ τοι συναισθανόμενος τὴν εὐθύνην βαρυτέραν, τοῦ Συλλόγου ἀπαιτοῦντος ὡς ἐκ τῆς εἰς ἣν εἶχε φθάσει περιωπῆς ἰθύντορα ἱκανώτερον καὶ ἐμπειρότερον. Ἐάν ἡ ἀποδογὴ ἐκείνη ἔβλαψεν, ἢ μάλλον προϋφύλαξε τὸ Κατάστημα ἀπὸ μεταγενεστέρων ἐτι ἐπιβλαβῶν κλονισμῶν, περὶ τούτου κρινέτωσαν καὶ ἀποφανέσθωσαν οἱ εὖ φρονούντες.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑφισταμένων τακτικῶν μελῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο περιορίζεται εἰς 300. Ἰδιαίτερος πίναξ ἐν τῷ Παραρτήματι θέλει δηλώσει τὰ ὀνόματα αὐτῶν, πλὴν τῶν παραιτηθέντων καὶ διαγραφέντων ἐκ τοῦ Καταλόγου. Ἄν ποτε τὸ κακὸν τοῦτο ἔθης τοῦ μετὰ πολλῆς μὲν σπουδῆς

ἐγγράφασθαι, οὐχ' ἥττονος δὲ ἄλλης παρ-
τεῖσθαι ἐξέλαιπεν ἀφ' ἡμῶν, ἂν ἦτε ἐκλογὴ
καὶ ἡ ἐγγραφή τῶν μελῶν ἐπὶ σταθερωτέ-
ρησιν βάσεσιν, καὶ ἂν τέλος οἱ καλοὶ
συμπολῖται ἐν μιᾷ τοιαύτῃ πολυανθρώπῳ
πόλει, οἷα ἡ Σμύρνη, ἐκτιμῶντες, ὡς προ-
σῆκει, τὴν ἀποστολὴν τοῦ Συλλόγου, γορ-
γοτέροις τοῖς προσὶ καὶ ἀθρόοις τοῖς σώμασι
προσῆρχοντο αὐτῷ, ἄλλη βεβαίως θὰ ἦτο
τότε ἡ θέσις αὐτοῦ ἐν τῇ Κοινωνίᾳ καὶ ἡ
δύναμις, ἄλλη ἡ ἐνεργητικότητα καὶ ἡ ὑπό-
ληψις. Ἀλλὰ ταῦτα ἀπαιτοῦσι πάντως ἰ-
διαιτέραν μελέτην, σκέψιν καὶ μέριμναν, οἱ
δὲ πολλοὶ εἴτε περὶ σπουδαιότερα ἄλλα,
κατὰ τὰ φαινόμενα, τυρβάζοντες, εἴτε
μᾶλλον ταχύτατα ὑπὸ τοῦ κόρου καταλαμ-
βανόμενοι, τῇ ἀληθείᾳ οὔτε καιρὸν οὔτε ἔ-
ρεξιν ἔχουσι νὰ ἀπασχολῶσι τὸν νοῦν καὶ
περὶ τοιαῦτα δευτερεύοντα ζητήματα, καὶ
νὰ περιεργάζωνται ὅπως μανθάνωσι, τί
διαπράττεται εἰς τὸν ἔξω κόσμον, καὶ τοι-
τὸ, « καὶ τοῦτο ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφίε-
ναι, » εἶναι καθήκον παντὸς κοινωνικοῦ ἀν-
θρώπου.

Ταῦτα ἐπὶ τὸ παρεκβατικώτερον εἰρήσθω-
σάν μοι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, μὴ παν-
τάπασιν ἄκαιρα.

Ἄλλ' οὐδαμῶς, Κύριοι, πρέπει νὰ κατα-
λάβῃ ἡμᾶς ἀθυρία τις ἢ ὀλιγοψυχία. Κα-
θὼς ὁ ἔμπορος, — σύγγνωτέ μοι διὰ τοῦς
ἐπὶ τὸ ἐμπορικώτερον παραλληλισμοὺς, ἅ-
τε μάλιστα οἱ πλείστοι ὄντες ὁπαδοὶ τοῦ
Κερδῶου — καθὼς, λέγω, ὁ ἔμπορος ἂν
ποτε ἐνεκὰ τῆς φορᾶς τῶν πραγμάτων καὶ
τῆς ἀστασίας τῶν καιρῶν ἀπολέσῃ μέρος
τι τῶν κεφαλαίων του, δὲν πρέπει νὰ ἀ-
ποθαρρύνῃται· ἀρκεῖ νὰ ἦναι φιλόπονος καὶ
τίμιος· τὰ προσόντα ταῦτα θὰ ἦναι τὸ ἐπι-
σημότερον συστατικόν του καὶ τὸ μεγαλή-
τερον κεφάλαιον· καὶ εἶναι πολλὴ ἡ ἐλπίς
ὅτι οὐ μόνον θὰ τύχῃ πάλιν νὰ ἀναπληρώ-
σῃ τὰ ἐλλείποντα, ἀλλὰ καὶ νὰ διπλασι-
ᾷ τὰ ἀρχικὰ κεφάλαια· οὕτω καὶ ἐνταῦ-
θα, ἐὰν ἐνεκὰ τῆς μεταβολῆς διχθέσεών τι-
νων καὶ φρονημάτων ἢ τῆς ἀφικονίας πρὸ
πάντων συνέβῃ νὰ ἀραιοθῇ ἡ φάλαγξ ἡμῶν,

ἡ ἠθικὴ ὑπόληψις τοῦ Καταστήματος καὶ
ἡ πολλὴ προθυμία τῶν εἰλικρινῶς καὶ πι-
στῶς διακειμένων πρὸς αὐτὸ, οὐ μόνον θὰ
εὕρωσι τὰ κατάλληλα συμπυκνωτικὰ μέ-
σα, ἀλλὰ καὶ θὰ περιαγάγῃσι τὰ πράγμα-
τα εἰς περιωπὴν ἀνωτέραν καὶ ἐπιφανεστέ-
ραν. Καλὸν μὲν ἀληθῶς εἶναι τὸ ποσόν, ἀλ-
λὰ καὶ τὸ ποιόν οὐκ εὐκαταφρόνητον, ἐνί-
στε μάλιστα καὶ αἰρετώτερον εἶναι. Δύναμαι
δὲ νὰ εἶπω μετὰ θάρρους ὅτι ὁ Σύλλογος ἡ-
μῶν ἤδη κέκτῃται ρίζας, καὶ ρίζας καλὰς.

Ἀντεπιστέλλοντα μέλη τοῦ Συλλόγου κα-
τὰ τὸ λήξαν ἔτος ὀνομάσθησαν οἱ ἐξῆς ἀ-
ξιότιμοι Κύριοι: I. Σακελίων ἐν Πάτρῳ,
N. Βαλατσόπουλος ἐν Βαϊντηρίῳ, I. Κυρια-
κίδης ἐν Ὀδεσσῇ, E. Σπηλιωτόπουλος, A.
Νεόκοσμος καὶ I. Καρολίδης ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει, A. Τόμπρας ἐν Κυδωνίαις, K.
Καταιβαίνης ἐν Σάμῳ, Γ. Σουρίας ἐν Χίῳ,
T. Ἀμπελας ἐν Σύρῳ, A. Χαρεμῆς καὶ P.
Τσακαλῶτος ἐν Ταϊγανίῳ, A. Νεροῦτσος ἐν
Ἀλεξανδρείᾳ, 43 τὸν ἀριθμὸν ἐν συνόλῳ,
πρὸς οὓς ἐστάλησαν ἐγκαίρως τὰ σχετικὰ
διπλώματα μετ' ἐπιστολῶν, καὶ οἱ ὁποῖοι
ἔσπευσαν νὰ ἀπαντήσωσι πρὸς ἡμᾶς, πλὴν
τῶν κ. κ. A. Τόμπρα καὶ K. Καταιβαίνη,
καὶ τῶν ἐν Ταϊγανίῳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ πρὸ
ὀλίγων ἡμερῶν ὀνομασθέντων.

Ἐκτὸς τῶν γνωστῶν ὑμῖν ἀπὸ τοῦ πα-
ρελθόντος ἔτους ἐπιτίμων μελῶν, εἰς τινα
τῶν ὁποίων τὰ σχετικὰ διπλώματα καὶ ἐ-
πιστολαὶ ἐστάλησαν παρ' ἡμῶν ἐπὶ τῆς
τελευταίας περιόδου, περὶ ἐγγραφῆς καὶ ἄλ-
λων οὐδεμίᾳ νεωτέρα πρότασις ἐγένετο ἄ-
χρι τοῦδε ἐν τῷ Συλλόγῳ.

Μετ' ἐνδομύχου θλίψεως ἀνακαλῶ εἰς τὴν
μνήμην ὑμῶν τὰ ὀνόματα τῶν ἀοιδίμων,
Δημητρίου Σ. Μαυροκορδάτου, μέλους ἐπι-
τίμου, καὶ Ἡλιοῦ Κλουπεζόγλου, Μιχαὴλ
Καλιγέρη καὶ Κωνσταντίνου Καλβοκορέση,
μελῶν τακτικῶν, ἀποδημησάντων ἐκ τῆς
χρείας ἡμῶν κατὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο
ἔτος καὶ εἰς αἰωνίαν ζωὴν μεταστάντων.
Ἀπαξάπαντες, ὡς εἰκὸς, συνελυπήθημεν καὶ
ἐπενθήσαμεν τὴν στέρξιν τῶν ἀγαθῶν
τούτων ἀνδρῶν, χρησίων κατὰ τὰς ἀρε-

τάς καὶ τᾶλλα ἐκάστου προσόντα εἰς τὴν Κοινωνίαν.

Περὶ τοῦ Συμβουλίου.

Τὰ ἀπαρτίσαντα τὸ Συμβούλιον μέλη κατὰ τὴν λήξανσαν περίοδον, ἐκτὸς τῶν γνωστῶν ὑμῖν ἀρχικῶν παραιτήσεων τινῶν καὶ ἀντικαταστάσεων δι' ἄλλων, ὑπῆρξαν οἱ ἑξῆς: Σάββας Ι. Κεσοῖσογλους πρόεδρος, Φωκίων Α. Βουτσινᾶς καὶ Ἀριστομένης Λάσκαρις ἀντιπρόεδροι, Κωνσταντῖνος Εὐσταθόπουλος γενικὸς γραμματεὺς, Ἰωάννης Δαπόντες καὶ Κωνσταντῖνος Θάλης εἰδικοί γραμματεῖς, Νικόλαος Δημητριάδης ταμίας, Δημοσθένης Κερσετετζόπουλος βιβλιοφύλαξ, Στυλιανὸς Κοντολέων ἐπιστάτης τοῦ ἀναγνωστηρίου, Ἰωάννης Κοντόπουλος, Ἀναστάσιος Σεφεριάδης καὶ Ἑρμανουὴλ Πραξίας κοσμητορες.

Ἐν ἐξαιρέσει τινῶν οἵτινες τῶν πολλῶν ἰδιαιτέρων ἀσχολιῶν των καὶ ἄλλων τυχόν κωλυμάτων ἕνεκα δὲν ἠδυνήθησαν τακτικῶς νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου, οἱ λοιποὶ ὡς οἶόν τε θερμῶς καὶ ἀκριβῶς ἐξεπλήρωσαν τὰ καθήκοντά των, καὶ κατεστάθησαν οὕτως ἄξιοι ἐπαίνων καὶ τῆς ἐμῆς ἐγκαρδίου εὐγνωμοσύνης. Εἰς μάλιστα ἐξ αὐτῶν ἕνεκα τοῦ ὑπερμέτρου πρὸς τὸν Σύλλογον ζήλου του ἐν ἀπουσίᾳ πολλᾶκις τοῦ μὲν ἢ τοῦ δὲ ἐκ τῶν συναδέλφων ἀνελάμβανεν ἀόκνως καὶ ἐξεπλήρου, ὡς ἐδύνατο, καὶ τὰ καθήκοντα ἐκείνων· πάντες, πιστεύω, οἱ λοιποὶ συνάδελφοί μου θὰ συναινέσωσι μετ' ἐμοῦ, ὅπως δημοσίᾳ ἐκφράσω τὰς ἀντικούσας εὐχαριστίας καὶ τὸν δίκαιον ἔπαινον τῷ φίλῳ κ. Ι. Κοντοπούλῳ.

Ἐν πρώτοις, Κύριοι, ὀφείλω νὰ εἶπω ὑμῖν ὅτι, ἐπειδὴ ἕνεκα τῶν κατ' ἀνάγκην ἀπουσιῶν ὅτε μὲν τούτων, ὅτε δὲ ἐκείνων ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲν ἐγίνετο εἰς τὰς συνεδριάσεις ἢ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ὀριζομένη ἀπαρτία, καὶ ἐπειδὴ προτιμότερον εἶναι νὰ θυσιάζηται τὸ γράμμα εἰς τὸ πνεῦμα, παρά τὸ πνεῦμα

εἰς τὸ γράμμα, ἐνεκρίθη καὶ ὠρίσθη διὰ πρακτικοῦ, ὅπως καὶ με ἐλάσσονα τοῦ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ὀριζομένου ἀριθμοῦ, θεωρηται ἀπαρτία εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου, ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ πάθωμεν, ὅσα ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἐν Κωνσταντινουπόλει, μηδὲ ψυχρανθῇ ὁ ζήλος τῶν τακτικώτερον φοιτῶντων, καὶ γένηται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης.

Πρώτη ἐργασία τοῦ Συμβουλίου ὑπῆρξεν, ὡς ὀρίζει ὁ Κανονισμὸς, ἡ σύνταξις τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἥτις καὶ ἐγένετο, ληφθέντων ὑπ' ὄψιν κατὰ προσέγγισιν τῶν τε ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Καταστήματος· ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς:

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ.

Περίσσειμα ταμείου παρελθόντος	ἔτους Γρ. 669
Εἰσεπράχθησαν ἀπὸ καθυστερούμενα	μετζ. 35 πρὸς γρ. 20 Γρ. 700
Ἐξεδόθησαν ἀποδείξεις 359 μελῶν	πρὸς 6 μετζ. τὸ ὅλον 2154 μετζ. » 43080
	» 44449
Ἐλλειμμα	» 2787
Τὸ ὅλον πρὸς 20 γρ. τὸ μετζ. Γρ. 47236	

ΔΑΠΑΝΑΙ

Ἀποθεματ. κεφάλ. ἐκ τοῦ ἀντικρὺ ποσοῦ τῶν 43080 γρ. νὰ ἀφαιρεθῇ	10 0)0 Γρ. 4308
Διὰ τακτικὰ ἐξόδα τοῦ Συλλόγου	ἤτοι ἐνοίκιον, μισθοὺς καὶ λοιπὰ » 47096
Διὰ Βιβλιοθήκην καὶ Ἀναγνωστήριον	» 3500
Δι' ἀγορὰν ἐπιπλῶν τοῦ Συλλόγου	» 4500
Χρέη ληξιάσης χρήσεως ἵνα πληρωθῶσιν εἰς διαφόρους	» 8832
	Γρ. 35236
Τῇ ἐκπαιδευτ. ἐπιτροπῇ δι' ἐνοίκιον Σχολείου δημοτικοῦ, συντήρησιν αὐτοῦ καὶ τῶν ἐσπερινῶν σχολ. τοῦ λαοῦ	» 42000
Τὸ ὅλον πρὸς 20 γρ. τὸ μετζ. Γρ. 47236	

Τὸ Συμβούλιον μεριμνῶν περὶ τῶν μέσων τῆς προαγωγῆς τοῦ Συλλόγου, καὶ κατανοοῦν τὰς δυνάμεις ἑαυτοῦ ἀνεπαρκεῖς περὶ τὰς ἐξωτερικὰς μάλιστα ἐνεργείας, ὧν ἡ ἀνάγκη δσημέραι ἐπαισθητοτέρα καθίστατο, συνεσκέφθη περὶ σχηματισμοῦ γερουσιαστικοῦ τινος, οὕτως εἰπεῖν, σώματος, ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων συμπολιτῶν, ὅπερ ὑπὸ τὸ ὄνομα Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς συγκαλούμενον ἐνίοτε καὶ συνεδριάζον μετὰ τοῦ Προεδρείου (ἦτοι τοῦ προέδρου, τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τοῦ γενικοῦ γραμματέως) νὰ συσκέπτηται περὶ τῶν ἀνωτέρων ζητημάτων καὶ γενικωτέρων συμφερόντων τοῦ Συλλόγου. Τῆς δὲ περὶ τούτου προτάσεως ὑποβληθείσης καὶ ἐγκριθείσης ὑπὸ τῶν μελῶν ἐν γενικῇ συνεδριάσει, ἱκανοὶ ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν συμπολιτῶν ἀπεδέχθησαν τον διορισμὸν, ὧν τὰ ὀνόματα δηλωθέντα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δι' ἰδιαιτέρας δημοσιευθείσης Ἐγκυκλίου ἔχουσιν ὡς ἑξῆς: ὁ Μητροπολίτης Σμύρνης κ. Μελέτιος, ὁ Ἐπίσκοπος Βελίτης κ. Δανιὴλ οἱ κ.κ. Α. Καλλιγὰς, Γ. Κλάδος, Π. Πάγκαλος, Γ. Λάτρης, Γ. Βάφας, Κ. Ξανθόπουλος, Ν. Ἀρώνης, Ι. Λάτρης, Μ. Πάγκαλος, Α. Κασάπογλου, Σ. Δελλαγραμμάτικας, Ι. Μαρτσέλλας, Γ. Ζερλέντης, Α. Βουτσινᾶς, Β. Γεωργιάδης Φιλαδελφεὺς, Α. Νορρᾶς, Α. Λάτρης, Σ. Πιττακὸς καὶ Α. Δάλλας.

Ἔργα πολλὰ καὶ ἄξια λόγου δὲν ἠδυνήθη νὰ ποιήσῃ, Κύριοι, καὶ ἡ Συμβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἔνεκα τῶν καιρικῶν, εἰπωμεν, δυσχερειῶν, καὶ τοι ἡ προθυμία τινῶν καὶ ὁ ζήλος ὑπῆρξαν διαρκεῖς· πλὴν ὁ ἀριθμὸς τῶν παρευρισκομένων εἰς τὰς συνεδριάσεις σπανίως ὑπερέβαινε τὸ ἡμισυ, τῶν ἄλλων κωλυομένων νὰ συχνάζωσιν ἔνεκα πολλαπλῶν κοινωνικῶν καὶ ἰδιωτικῶν ἀσχολιῶν των. Πρῶτον ἀντικείμενον σκέψεως καὶ μελέτης τῆς Συμβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐγένετο τὸ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τακτικῶν μελῶν ζήτημα· ἀλλὰ, μὲ ὅλην τὴν καλὴν θέλησιν ἐκάστου, ἀντὶ πολλαπλασιασμοῦ ὁ πρὸς τὴν ἐλάττωσιν καὶ ἀραίωσιν φυσικώτερος ροὺς δὲν ἀνεχαιτίσθη δι-

ὅτι εἶχε παρέλθει, ὡς προϋπεμνήσθη, ἡ ἐποχὴ τῶν ἀντιφιλοτιμιῶν, καὶ ἡ ἀφικεῖν ἐβασίλευε.

Τὸ πολλαχού ἐξ ὑπαρχῆς ἀκροσφαλὲς καὶ δυστήνυτον τοῦτο διάθημα μόλις ἀρξάμενον μετετράπη εἰς ἕτερον εὐθυπορωτέραν μὲν τὴν ὁδὸν ἔχον, ἀλλ' ἀπαιτοῦν σκέλη μακρὰ καὶ καρτερικά. Προϋτάθη δηλονότι ἵνα συστηθῇ ὑπὸ τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου «Ὁμήρου» Διδασκαλεῖον πρὸς μόρφωσιν ἐγγωρίων δημοδιδασκάλων καὶ ἐλληνοδιδασκάλων διὰ τὰς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὁμογενεῖς Κοινοτάτας, ὑπ' αὐτῶν τούτων ἀποστελλομένων τῶν καταλλήλων μαθητῶν ἐπὶ καταβολῇ μετρίας χρηματικῆς ποσότητος διὰ τροφεία· τοῦτο δὲ ἵνα μὴ ἐπιβαρύνηται ὁ Σύλλογος μὲ ὑπερόγκους δαπάνας, ἅτε μὴ εὐπορῶν ἀρκούντως. Οἱ προστελευσόμενοι μαθηταί, ὑποχρεούμενοι ὅτι θὰ ἐπανέλθωσι μετέπειτα εἰς τὰς πατρίδας των ὡς διδάζοντες καὶ μεταδώσαντες τὰ ἀγαθὰ τῆς παιδείας εἰς τὴν διψῶσαν αὐτῆς ἐπιτόπιον Νεολαίαν, θὰ διδάσκωνται ἐνταῦθα παρὰ τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων εἰδικῶν καὶ ἀναγκαίων διὰ τὸ προκείμενον ἐπάγγελμα μαθημάτων, διδαχθησομένων τούτων ἐν αὐτῷ τῷ Διδασκαλεῖῳ. Ἀριστον ὄντως τὸ σχέδιον καὶ συντελεστικώτατον διὰ τὴν πνευματικὴν ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ πρόοδον· ἀλλὰ καὶ τοῦτο, ὡς ἐμνήσθη, δὲν στερεῖται τῶν ἐν τῇ πράξει ἀπαντησουσῶν δυσχερειῶν.

Σχεδὸν ὅλας τὰς συνεδριάσεις τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀπερρόφησαν αἱ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου σκέψεις, ὡς καὶ ἡ σύνταξις καὶ συζήτησις τοῦ προκαταρκτικοῦ Κανονισμοῦ οὗτος ἀπεπερατώθη ἤδη, ἡ δὲ ἐφαρμογὴ καὶ τὰ ἕτερα ἐναποτίθενται εἰς τὸ διάδοχον Συμβούλιον. Εὐχῆς ἔργον, Κύριοι, ὅπως ὁ ἅγιος οὗτος σκοπὸς εὖρη ἤχῃ παρὰ πολλοῖς, καὶ τύχη τῆς δεούσης ὑποστηρίξεως παρὰ τοῖς φιλοπροόδοις!

Ἡ πλείστη ἐργασία τοῦ Συμβουλίου περιεστράφη ὡς καὶ ἄλλοτε, περὶ τὸ ἀλληλογραφικὸν μέρος. Πλείσταί ἐσσι ἐπιστολαί

ἡ ἀπαντήσεις συνετάχθησαν καὶ ἐστάλησαν ἐπὶ διαφόροις ζητήμασι καὶ ὑποθέσεσιν εἰς τὰ μεθ' ὧν διακείμεθα ἐν συναφῇ σχέσεων σωματεία ἢ πρόσωπα. Τὰ περιεχόμενα τῶν μέχρι τοῦδε ἀνταλλαγείσων ἐπιστολῶν γνωστά ὑμῖν γενόμενα κατὰ τὰς γενικὰς συνεδριάσεις, ἀποσκοποῦ θεωρῶ νὰ ἐκθέσω αὐτὰ λεπτομερῶς καὶ σήμερον, ἄλλως τε ἀπαιτοῦντα καὶ χρόνον πολλόν καὶ ὑπομονήν Ἰώθειον εἰς τὴν ἀκρόασιν. Αἱ πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολαὶ τῶν διαφόρων σωματείων ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐν τοῖς ἀντιπέραν διαμερίσμασιν ἀντικείμενον εἶχον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ αἰ μὲν τὴν σύνδεσιν πνευματικῶν σχέσεων καὶ ὁμόθυμον συνεργασίαν ἐν τῷ γενικῷ ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀγωνί, αἱ δὲ τὴν ἠθικὴν καὶ ὕλικήν τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου συνδρομὴν καὶ ὑποστήριξιν. Τὰ σπουδαιότερα τῶν σωματείων ἄπερ τὴν πνευματικὴν συνάφειαν μετὰ τοῦ ἡμετέρου, ὡς νεωστὶ ἰδρυθέντα ἐζήτησαν εἶναι οἱ Σύλλογοι Θρακικὸς, Ἡπειρωτικὸς, Θεσσαλικὸς, καὶ ἡ Ἑλλ. φιλόμουςος Ἑταιρεία « Παλλὰς, » ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἐνὶ ἐκάστῳ, Κύριοι, ἐποιήσαμεν τὰς δεούσας ἀπαντήσεις, καὶ ὅ,τι ἀφ' ἡμῶν ἐζήρητο καὶ κατορθωτὸν ἦν, δὲν ἀπηνήθημεν.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐσπεύσαμεν νὰ ζητήσωμεν τὴν συναφὴν σχέσεων καὶ τὴν ἠθικὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἐν Παρισίοις πρὸς ἐμφύχωσιν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων ἰδρυμένου Συλλόγου, ὃν καὶ εὔρομεν, ὡς δι' ἐλπίδας εἶχομεν, φίλα πρὸς ἡμᾶς φρονούντα. Εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστὸς ὁ ἀκραιφνὴς φιλελληνισμὸς τοῦ ἐν τῇ ἐστία τῶν φώτων φωτοβολοῦντος τούτου Σωματείου. Αἱ πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολαὶ τοῦ πολυμαθοῦς καὶ γενναίου κ. Γουστάβου Ἐίχθαλ, ὡς καὶ τῆς εὐγενοῦς ἐν Φλωρεντίᾳ πριγγιπέσσης Δώρας Ἰατριάδος, ἀμφοτέρων ἐπιτίμων μελῶν τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου καὶ σεμνωμάτων πάσης Ἑλληνικῆς καρδίας, περιποιοῦσι μεγίστην τιμὴν εἰς τὸν Σύλλογον καὶ παρήγορον βάλασμον ἐπιχέουσιν εἰς τὸ ἀδίκως ὑπὸ τῶν ἐθελοκάκων περιφρονούμενον ἔθνος ἡμῶν, διὰ τῆς ἐν αὐταῖς ἐκφραζομένης ἀ-

ληθείας, ἀπρυγάσματα ἐμβριθῶν σκέψεων, εὐμενῶν κρίσεων, καὶ ἀδόλων αἰσθημάτων.

Ἐνταῦθα δέον κρίνω, Κύριοι, νὰ ἀνακαλέσω εἰς τὴν μνήμην ὑμῶν τὰς Ἐγκυκλίους ἃς ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὸς φιλολογικὸς Σύλλογος, ὁ γεναιότερος οὗτος συναδελφος, εἶχε πέμψει πρὸς ἡμᾶς, καὶ δι' ὧν ἐζήτηι διαφόρους πληροφορίας, προτρέπων ἅμα τοὺς φιλομούσους εἰς διάσωσιν τῶν προγονικῶν κειμηλίων, εἰς συλλογὴν τῶν ζώντων τοῦ ἔθνους μνημείων, εἰς ἐκθέσεις ἀντικείμενα ἐχούσας τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως κτλ. κλπ. Παρόμοια, ἐν μικροτέρῳ, ἐννοεῖται, μέτρῳ καὶ στενωτέρῳ κύκλῳ εἶχε προεπιχειρήσει καὶ τὸ καθ' ἡμᾶς Συμβούλιον, καὶ ἐπὶ τούτῳ συντεταγμένην καὶ ἐκτετυπωμένην Ἐγκύκλιον εἶχεν ἀποστέλλει εἰς τὰς ἀρχαίους ἐν τῷ ἐσωτερικῷ Κοινοτήτας καὶ ἄλλα γνωστὰ πρόσωπα. Ἀντίγραφον ταύτης ἐπισυνάπτω ἐνταῦθα.

ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΜΗΡΟΣ.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν σπουδαιότερων τῶν Συλλόγων καθηκόντων λογίζεται καὶ ὁ σχηματισμὸς στατιστικῆς, ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβεστέρως, τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἡμετέρων χωρῶν, πόλεων, κωμοπόλεων, κωμῶν, καὶ τῆς βαθμιαίας αὐτῶν αὐξήσεως καὶ προαγωγῆς περὶ τὰ γράμματα καὶ τὸν πολιτισμόν, λαμβάνομεν τὸ θάρρος καὶ ὡς καθῆκον ἡμῶν θεωροῦμεν νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν, ἵνα δώσητε ἀκριβεῖς, ὅσον ἐνεστί, πληροφορίας ἐπὶ τῶν ἐξῆς αἰτημάτων ἡμῶν.

Α' Τὸν ὑπάρχοντα νῦν ἀριθμὸν τῶν ὁμογενῶν οἰκογενειῶν μετὰ τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν ἔτι δὲ καὶ τὸν πρὸ δεκαετίας, ἢ πενταετίας, ὅσον ἐξάγεται ἀπὸ ἐγγράφων τῆς Δημογεροντίας ἢ τῆς Μητροπόλεως, σημειοῦντες προσέτι ἂν προσῆλθον ἔξωθεν οἰκογένειαι τινες, πόθεν καὶ πότε.

Β' Τὸν ἀριθμὸν τῶν Σχολείων καὶ τὸν τῶν μαθηματουμένων ἐκατέρου φύλου, ἐν τε τῇ ἰδιαιτέρᾳ ὑμῶν πατρίδι καὶ τοῖς περιχώροις τὸν χρόνον τῆς συστάσεως, τοὺς

πόρους, τοὺς κατὰ καιρὸν διδάσκοντας, τὴν πατρίδα καὶ μισθοδοσίαν αὐτῶν, τὰ μαθήματα, τὴν βαθμιαίαν τῶν μαθητῶν ἐπαύξηνσιν ἢ ἐλάττωσιν ἀπὸ τῆς πρώτης συστάσεως, εἰ δυνατόν, καὶ ἐκ θετικῶν πηγῶν.

Γον Βραχύτατά τινα περὶ τῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων καὶ τῆς οἰκογενειακῆς ὁμιλουμένης γλώσσης· τὰ ἐπαγγέλματα καὶ τὰς τέχνας, δις οἱ ὁμογενεῖς μετέρχονται καὶ τὴν διανοητικὴν ἢ ὑλικὴν αὐτῶν ἀνάπτυξιν σχετικῶς πρὸς τοὺς ἀλλογενεῖς συμπολίτας.

Δον Περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν μὴ ὁμογενῶν κατοίκων καὶ τῶν ἐκπαιδευομένων αὐτῶν τέχνων ἐν ἐκάστη κομποπόλει ἢ κώμῃ, λαμβανομένης, εἰ δυνατόν, τῆς αὐτῆς ἐποχῆς.

Εον Πᾶσαν ἰδιαιτέραν πληροφορίαν ἐκ παραδόσεως ἢ ἐξ ἐγγράφων συμβάλλουσαν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Ἐάν δὲ πάντες προθύμως ἐργασθέντες παράσχωμεν τὰς δεούσας περὶ τῆς καταστάσεως ἡμῶν πληροφορίας, ὅποια δηλ. βαθμὴν ἀπὸ τίνος χρονικοῦ σημείου ὑπῆρχε καὶ εἰς ποίαν ἤδη φθάσασα εὐρίσκεται, τοιοῦτοτρόπως, διαγνωσθεῖσης ἀκριδέστερον τῆς παρούσης πασῶν τῶν ὁμογενῶν κοινοτήτων καταστάσεως, οὐ μόνον τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἡμῶν βίου γενικωτέρα νὰ ἐπέλθῃ βύθμισις δυνήσεται, ἀλλὰ καὶ ὁ ἡμέτερος Σύλλογος τὴν δυνατὴν αὐτοῦ ἀντίληψιν καταλλήλως καὶ ἐν γνώσει ποιήσειται.

Ἐλπίζοντες ὅτι μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης προθυμίας θέλετε δεχθῆ καὶ ἐκπληρώσει τὴν αἴτησιν ἡμῶν ταύτην, διατελοῦμεν μετ' ἀδελφικῆς ἀγάπης.

Ἐν Σμύρνῃ τῇ 10 Ἰανουαρίου 1874.

Ο Πρόεδρος

Σάββας Γ. Κεσσίσογλου.

Ο Γεν. Γραμματεὺς

Κωνστ. Εὐσταθόπουλος.

Ἀπαντήσεις τῶν αἰτήσεών μας νύτυχῃ-σαμεν νὰ λάβωμεν παρά τινων· καὶ οἱ λοιποὶ εὐελπιζόμεθα ὅτι δὲν θὰ ἀδιαφορήσωσι παντάπασιν περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἔργου. Περιλήψεις τῶν κομιζομένων πληρο-

φοριῶν ἐκάστοτε, καθήκον ἔχει ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ μεταδίδῃ ἡμῖν ἐφεξῆς διὰ τοῦ Περιοδικοῦ τοῦ Συλλόγου.

Ἄν καὶ μικραὶ καὶ μὴ πολυποίκιλοι εἰσιν αἱ ἐργασίαι τοῦ Συμβουλίου, δὲν εἶναι ὅμως διὰ ταῦτα καὶ παντάπασιν ἄμοιροι σημασίας καὶ σπουδαιότητος· ἂν ποτε αἱ πόθοι αὐτοῦ καὶ αἱ ἐλπίδες πραγματοποιηθῶσι, τότε βεβαίως θὰ κρίνωνται εὐμενέστερον καὶ θὰ ἐκτιμῶνται δεόντως καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐπιπολαίως ἐξ ἀρχῆς κρινόντων καὶ τὰ πάντα ἀβασανίστως καὶ ἀδιακρίτως ψεγόντων. Αἱ μὲν ἐπιδείξεις καὶ οἱ ὄγκοι ἐλαχίστην ἐμποιοῦσιν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς εὐφρονούντας, ἡ δὲ οὐσία τῶν πραγμάτων ἀντὶ πλειόνων τιμᾶται· τὰ θεμέλια καὶ αἱ ρίζαι εἰσὶν ἀφανεῖς ἐξωτερικῶς, ἀλλ' ἐσωτερικὴν ἰσχὺν ἔχουσι πολλαπλὴν καὶ μεγάλην.

Ὁ γενικὸς γραμματεὺς, ὁ εὐπαίδευτος συνάδελφος κ. Κ. Εὐσταθόπουλος ἀόκνως καὶ ἀκριβῶς πληρώσας τὸ ἑαυτοῦ καθήκον, ἐπισπᾶται δικαίως ἐφ' ἑαυτὸν τὰς εὐχαριστίας τοῦ Συλλόγου.

Ἐπειδὴ, Κύριοι, ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων μερῶν ἀπεστέλλοντο ἡμῖν πρὸς ἐκποίησιν γραμμάτια λαχείων ἐνεργουμένων ὑπὲρ φιλεκπαιδευτικῶν καὶ ἄλλων κοινωφελῶν σκοπῶν, τὸ Συμβούλιον τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου πρωτοβούλως θεωρῆσαν τὰ τοιαῦτα μέσα οὐχὶ τοσοῦτον θεμιτὰ καὶ προσήκοντα, κοινῇ ἀποφάσει τῶν μελῶν ἐξέφρασε τὴν ἀποδοκιμασίαν καὶ τὴν ἀποποίησιν αὐτῶν διὰ τῶν ἐπιτοπίων Ἐφημερίδων Ἀμαλθείας, Σμύρνης καὶ Προόδου.

Τοσαῦτα μὲν περὶ τῶν κυριωτέρων καὶ γενικωτέρων ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου· τελευτῶν δὲ σπεύδω νὰ προσθέσω, Κύριοι, ὅτι τοῦτο οὐδὲν τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν καθηκόντων καὶ τῶν δυνάμεων τοῦ οἴκειο-θελῶς παρημέλησεν· ἐάν δὲ ἔμεινάν τινα ἔργα ἐκκρεμῇ ἢ καὶ ἀτελείωτα, ὡς πρὸς ταῦτα ἐλπίζω ὅτι θὰ τύχῃ τῆς ἐπιεικείας ὑμῶν, ἀναλογιζομένων ὅτι τὸ κατὰ δύναμιν καὶ τῷ θεῷ φίλον ἐστί. Τινὲς ἄλλαι ἐργασίαι αὐτοῦ ἐν οἰκείοις τόποις κατωτέρω μνημονευθήσονται.

Περὶ τῶν γενικῶν συνεδριάσεων.

Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου κατὰ τὸ 36 ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ συνεκαλοῦντο τακτικῶς ἅπαξ τοῦ μηνὸς εἰς γενικὰς συνεδριάσεις, ἐν αἷς ἐκοινοποιοῦντο αὐτοῖς αἱ μηνιαῖαι ἐργασίαι τοῦ Συμβουλίου, ἡ ἀλληλογραφία αὐτοῦ μετ' ἄλλων σωματείων καὶ ἀτόμων, καὶ συνεζήτουντο ἐπὶ τέλους αἱ παρὰ τῶν μελῶν ὑποβαλλόμεναι προτάσεις. Μίαν τούτων, ὡς διαφέρουσιν καὶ σπουδαιότητά τινα ἔχουσιν, καθῆκον θεωρῶ νὰ ἀνακαλέσω εἰς τὴν μνήμην τῶν παρόντων κατὰ τὴν πανηγυρικὴν ταύτην τοῦ Συλλόγου ἡμέραν. Ἡ ἐν λόγῳ πρότασις εἶναι ἡ ἀφορῶσα τὴν αἵτησιν παρὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἀρχῆς ἐνταῦθα τῆς ἀρσεως τῶν κατὰ τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν ἐν τοῖς ἱεροῖς Ναοῖς κατὰ κηκόζηλον ἔθος συμβαινόντων ἀτοπημάτων, ὅπως ἀντιχριστιανικῶν καὶ φθαρτικῶν τῶν ἡθῶν. Χαίρομεν σφόδρα, ὅτι συμφώνους πρὸς τὴν ἀγνὴν ταύτην καὶ γενικὴν τῶν μελῶν ἐπιθυμίαν εὐρομεν οὐ μόνον τὸν πνευματικὸν ἀρχηγὸν καὶ πατέρα ἡμῶν, τὸν σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Σμύρνης κ. κ. Μελέτιον, τιμῶντα ἡμᾶς σήμερον διὰ τῆς σεβαστῆς παρουσίας του, καὶ ἐπευχόμενον τὰ βέλτιστα εἰς τὸ ἱερόν τοῦτο καθίδρυμα· οὐ μόνον τὰς ἐντίμους ἐφορείας τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ ὑπαγομένων Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ πλείστους ὅσους τῶν συμπολιτῶν ἐνταῦθα ἔκ τε τῆς ἀνωτέρας καὶ τῆς κατωτέρας τάξεως, καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν ἀντιπροσωπεύουσιν τὴν κοινὴν γνώμην δημοσιογραφίαν. Καθῆκον τῷ ὄντι ἔχουσι πάντες οἱ ὑπὸ τοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος ἐμφορούμενοι νὰ ζητῶσι μὲν πάντοτε τὴν τήρησιν καὶ διάσωσιν τῶν σεμνῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων, νὰ πολεμῶσι δὲ καὶ ἀποσκορακίζωσι πᾶν τὸ ἄκοσμον καὶ σκανδαλώδες. Ἐκφράζω δημοσίᾳ τὰς ἐγκαρδίους τῶν μελῶν καὶ ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς ὅλους γενικῶς τοὺς ἐν τῷ προκειμένῳ ζητήματι ὁμοφρονήσαντας καὶ συμπράξαντας.

Πρὶν ἢ τελειώσω, συντόμως οὕτω, τὸ περὶ γενικῶν συνεδριάσεων κεφάλαιον, δὲν πρέπει διὰ σιγῆς νὰ παρέλθω, Κύριοι, τὴν ἀκραν καὶ βαθυτάτην λύπην μου ἐπὶ τῇ ἀνεξηγήτῳ, ἀλλ' ὅπωςδὴποτε καὶ ἀσυγγνώστῳ ἀκηδία τῶν πλείστων μελῶν, ἀπουσιαζόντων τακτικῶς καὶ καθ' ἑξῆς ἐκ τῶν συγκαλουμένων τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων συνεδριάσεων. Λέγω δὲ τῶν πλείστων, διότι τῷ ὄντι ἐν ᾧ ὁ Σύλλογος ἡμῶν, ὡς ἔχει, ἀπαριθμεῖ μέλη τακτικὰ περὶ τὰ τριακόσια, ὁ ἀριθμὸς τῶν προσερχομένων εἰς τὰς γενικὰς συνεδριάσεις θαῦμα ἦτο νὰ ὑπερβῇ τὰ πεντήκοντα. Βασκανία, ὡς φαίνεται, κατέλαβε τοὺς ἄλλοτε ἀθροιστέως προσερχομένους. Μὴ, θεε, χειρότερα!

Περὶ τῆς ἐορτῆς τοῦ Συλλόγου.

Ὁ Σύλλογος, κατὰ τὰ νενομισμένα, ἐτέλεσε τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ Ἑορτὴν τῇ πρώτῃ Κυριακῇ τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς μετὰ Ἀρχιερατικῆς Ἱεροτελεστίας, ᾧ τρόπῳ εἶχε γέίνει καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, μνημονευθέντων τῶν ὀνομάτων τῶν τε ζώντων καὶ τῶν τεθνεώτων μελῶν, ὡς καὶ πάντων τῶν συνδρομητῶν τοῦ Συλλόγου καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ καθιδρύματι μετέπειτα, μεταβάντος τοῦ σεβ. Μητροπολίτου καὶ τοῦ θεοφ. Ἐπισκόπου αὐτοῦ ἐν συνοδίᾳ τοῦ Προεδρείου, ὁπότε ἐξεφωνήθη ἀπὸ τοῦδε τοῦ βήματος ὁ πρὸς τιμὴν τοῦ Ὁμήρου καθιερωμένος πανηγυρικός λόγος ὑπὸ τοῦ γεραροῦ καὶ σοφοῦ Γυμνασιάρχου τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς κ. Κ. Ξανθοπούλου, ἐπισφραγισθεὶς κατόπιν διὰ τῆς εὐστόχου καὶ ἐμμέτρου προσλαλιᾶς τοῦ ἡδυσποῦς Ἀσκληπιάδου κ. Α. Καλλιγᾶ. Ταῦτα, ὡς γνωστὸν, ἐδημοσιεύθησαν τότε διὰ τοῦ Περιδικοῦ τοῦ Συλλόγου καὶ εἰς ἰδιαίτερον φυλλάδιον.

Περὶ μαθημάτων καὶ διαλέξεων.

Τὸ Συμβούλιον ἐν καιρῷ εἶχεν ἐπιστείλει

εἰς πλείστους τῶν παρ' ἡμῖν λογίων καὶ ἐπιστημόνων παρακαλοῦν, ὅπως δανείσωσιν εἰς τὸν ἡμέτερον Σύλλογον τὴν ἡθικὴν καὶ πνευματικὴν συνδρομὴν των, ἀναδεχόμενοι κατὰ προαίρεσιν οἱ μὲν τὴν διδασκαλίαν τακτικοῦ τινος μαθήματος, οἱ δὲ διαλέξεις τινὰς περὶ σπουδαίων καὶ ὠφελίμων ὑποθέσεων. Μετὰ πάσης δὲ εὐχαριστήσεως ἡμῶν καὶ ἐνδομύχου ἀγαλλιάσεως εἰχομεν ἰδεῖν τινὰς, συναινέσαντας προθύμως τῇ ἀγαθῇ καὶ κοινωφελεῖ ταύτῃ προθέσει. Ἀλλὰ τὰ μὲν μαθήματα, κατὰ κακὴν μοῖραν, δὲν ἡδυνήθησαν νὰ ἀκολουθῶσι τακτικῶς τὴν πορείαν των, τὰ μὲν μηδαμῶς, τὰ δὲ μόλις ἀρξάμενα, διακοπέντα διὰ τὴν σπάνιν τῶν φιλομαθῶν ἀκροατῶν. — Ἴσως καὶ ταῦτα ἥσάν ποτε τοῦ συρμοῦ, ὅστις χαμαιλέοντος ἰδιότητος κέκτῃται, καὶ ὅστις, καθὰ φαίνεται, ὑπὸ τὴν μορφήν Πρωτέως ὡς θεός τις προσφιλὴς ὑπὸ τῶν προγόνων ἡμῶν τὸ πάλαι ἐλατρεύετο, καὶ ὡς κληρονόμημα ἀναφαίρετον κατελείφθη εἰς ἡμᾶς. — Αἱ δὲ διαλέξεις, τὴν τῶν μαθημάτων τύχην φοβούμεναι, ἔσχον ὀδηγὸν μὲν τὴν βραδύτητα, μέτρον δὲ τὴν σπανιότητα τῶν ἀκροατῶν καθ' ὅλην τὴν περίοδον.

Ἴδου, ἐν συνόψει, ὅσαι ὁμιλίαι ἢ διαλέξεις ἐγένοντο ὑπὸ τῶν ἐξῆς κυρίων.

1^{ον} Κ. Εὐσταθοπούλου, περὶ Πολυβίου.

2^{ον} Ι. Μαλλίου, περὶ τῆς τοῦ θεοῦ οἰκονομίας καὶ ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρώπου.

3^{ον} Γ. Καρύδου, περὶ τῆς θρησκείας παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

4^{ον} Α. Κουρνιακτοῦ, περὶ τῶν ῥητόρων τῆς Ἐκκλησίας.

5^{ον} Α. Στεφανάκη, περὶ τοῦ χωρισμοῦ τῶν Ἐκκλησιῶν.

Εἰς τοὺς τὴν πνευματικὴν συνδρομὴν των προσενεγκόντας τούτους Κυρίους ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν δημοσίᾳ.

Περὶ τῶν Εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου, ἅμα ἐγκατασταθὲν ἔσπευσε, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ, νὰ διορίσῃ τὰς

(ΟΜΗΡΟΣ ΦΥΛ. ΣΤ.)

διαρκεῖς εἰδικὰς ἐπιτροπὰς, ὀνομάσαν ὡς μέλη τῆς μὲν Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοὺς κ. κ. Κωνσταντῖνον Ξανθόπουλον, Φωκίωνα Βουτσινᾶν, Παρθένιον Δανιηλίδην, Ἀγαθάγγελον Στεφανάκην, Παναγιώτην Γρηγοριάδην, Γεώργιον Ἐαρινὸν, καὶ Ἀχιλλέα Φοντριέρ' τῆς δὲ Συντακτικῆς τοὺς κ. κ. Ἀριστομένην Λάσκαριν, Γεώργιον Διαμαντόπουλον, Ἐμμανουὴλ Γιαννακόπουλον, Πανανὸν Περράκην καὶ τὸν πρὸ ὀλίγου εἰς αἰωνίαν ζωὴν μεταστάντα Κ. Καλβοκορέστην.

Ἐκτακτος δὲ ἐπιτροπὴ συνεστήθη, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, πρὸς συλλογὴν ἐργοχειρῶν διὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρφανοτροφείου ἐνταῦθα καὶ τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς ἀγορὰν (bazar), ὑπὸ τῶν ἐξῆς κ. κ. Ν. Βραβαρίδου, Δ. Μόσχου, Δ. Κερεσσετσοπούλου, Δ. Βέργου, Κ. Ἰσηγόνῃ, Μ. Κοκόλα, Δ. Τριανταφυλλίδῃ, Σ. Μαρκοπούλου, Φ. Χ. Κωστῇ, Σ. Μπαζελῇ, Θ. Γεωργακοπούλου, Π. Κήττα, Δ. Σαβελλῇ, Ν. Δάλλα, Γ. Νικολαΐδῃ, Π. Τσολακίδῃ, Π. Πανταλέοντος, Π. Ἀλεξάνδρου, Α. Χαλιτσῇ, Χ. Σιμητοπούλου, Ε. Σεκιάρῃ, Π. Γρηγοριάδῃ, Κ. Ἐπιφανίου, Α. Ζαχαρίου, Α. Μεγαλίδῃ, Β. Δ. Σπράου, Μ. Χ. Χατινόγλου, Φ. Κυβετοῦ, Κ. Θάλη, Σ. Παπαδάκη, Δ. Πετροχείλου, Ν. Πανσιαιάδῃ, Η. Βαφέα, Δ. Ἀλεξάνδρου, Α. Βέλλη, Α. Ἀγγελίδῃ, καὶ Δ. Βρετοπούλου. Οἱ Κύριοι οὗτοι προθύμως ἀναδεχθέντες τὴν ἐντολὴν, πρῶτην φροντίδα ἔσχον νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὰς ἐλπίδας τοῦ Συλλόγου, συλλέξαντες ἐργόχειρα κ. λ. π. ἀξίας ἑκατὸν περὶπου ὀθ. λιβ' διὸ ὁ Σύλλογος ἐκφράζει πρὸς αὐτοὺς δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας ἑαυτοῦ.

Ἀντιπρόσωπος δὲ τοῦ Συλλόγου ἐπὶ τῆς ἰδιαιτέρας Τραπεζῆς αὐτοῦ εἰς τὴν ἐν λόγῳ Ἀγορὰν διωρίσθη ἡ ἀξιότιμος Κυρία Ν. Βραβαρίδου, συμβοηθοὺς ἔχουσα τὰς δεσποινίδας Νορρᾶ, Κυβετοῦ καὶ Σεκιάρῃ. Ἀπασαὶ ἐκπληρῶσαι ἐπαξίως τὴν ἀνατεθείσαν αὐταῖς ἐπιστάσιαν, ἡξιώθησαν τῆς ἐκφράσεως τῶν εὐχαριστιῶν τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου.

Ἐνταῦθα ἐπιβάλλει μοι τὸ καθήκον νὰ ποιήσω μνηΐαν καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ εὐδυσλήπτου

καὶ φιλοκάλου ἐμογενοῦς ἡμῶν κ. Δ. Κί-
ουπετζόγλου χρηματικῆς προσφορᾶς δέκα
εἰκοσαφράγκων, ἀποσταλείσης δι' ἡμῶν εἰς
τὸν ἐκτεθέντα δίσκον ὁ φιλογενὴς αὐτός αὐ-
τάδελφος τοῦ ἀειμνήστου Ἡλίου ἐστὶν ἀ-
ξιος πολλῶν ἐπαίνων καὶ τῆς εὐγνωμοσύ-
νης πάντων διὰ τὰ χαρακτηρίζοντα αὐτὸν
πάντοτε πατριωτικὰ καὶ ἀγαθοποιητικὰ
αἰσθήματα καὶ διὰ τὰς εἰδικὰς πρὸς τὸν
Σύλλογον «Ὅμηρον» εὐνοϊκὰς του διαθέ-
σεις. Ἡ μεγάλη καὶ ἀξιωματικὸς γενναι-
οδωρία αὐτοῦ εἰς τὴν Εὐαγγελικὴν Σχολὴν
καὶ τὸ ἐθνικὸν Νοσοκομεῖον τῆς ἡμετέρας
κοινοῦς ἐν τῇ καλλιτέκνῳ ταύτῃ πρω-
τεύουσα τῆς Ἰωνίας ἐστὶ γεγραμμένη ἀδα-
μαντίνις γράμμασιν εἰς τὰς ἀθανάτους
δέλτους τῶν δύο εὐαγῶν καὶ ἐθνωφελῶν ἐκεί-
νων καθιδρυμάτων.

Περὶ τῆς Βιβλιοθήκης.

Ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ Συλλόγου, διευθυνθεῖ-
σα κατὰ τὴν λήξαν περίοδον ὑπὸ τοῦ
φιλοπόνου συναδέλφου κ. Δ. Κερεσπετζοπού-
λου, βαίνει ὁσημέραι πλουτιζομένη διὰ νεω-
τέρων δωρημάτων καὶ δι' ἀγορᾶς τῶν χρη-
σιμωτέρων πονημάτων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δω-
ρηθέντων βιβλίων ἀνῆλθεν εἰς 259 τόμους,
ὁ δὲ τῶν ἐξ ἀγορᾶς εἰς 82. Συμπεριλαμ-
βανομένων καὶ τῶν πρότερον ὑπαρχόντων
ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ, ὁ ὅλικός ἀριθμὸς, τὸ γε-
νὺν ἔχον, συμποσοῦται εἰς 1574 τόμους,
ὅστις βεβαίως δὲν εἶναι πολὺς διὰ Σύλλογον
ἰδρυμένον ἐν μιᾷ τοιαύτῃ μεγαλουπόλει.

Ἐκφράζων τὰς ζωηρὰς εὐχαριστίας τῆς
ὀλομελείας τοῦ Συλλόγου πρὸς ὅλους τοὺς
φιλομούσους καὶ φιλοκάλους προικιστάς τῆς
Βιβλιοθήκης, εὐχομαι ὅπως αὐτοὶ μὲν μὴ
παύσωνται καὶ εἰς τὸ ἐξῆς δεικνύοντες τὸν
αὐτὸν πρὸς τὴν εὐδόωσιν τοῦ Συλλόγου διά-
πυρον ζῆλον, πολλοὶ δὲ ἄλλοι εὐρεθῶσιν ὅ-
πὸ ὁμοίων εὐγενῶν καὶ Ἑλληνοπρεπῶν ἐ-
λατρίων κινούμενοι.

Τὰ ὀνόματα τῶν βιβλίων τῶν εἰσελθόντων
εἰς τὴν Βιβλιοθήκην κατὰ τὸ τελευταῖον ἔ-

τος ἐκ δωρημάτων καὶ ἀγορᾶς, μετὰ τῶν
ὀνομάτων τῶν ἀξιότιμων δωρητῶν σημει-
οῦνται εἰς τὸν συναπτόμενον μετὰ τὴν Λο-
γοδοσίαν ἰδιαίτερον Πίνακα.

Περὶ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου.

Ὁ Σύλλογος ἡμῶν καθὰ τὸ παρελθὸν ἔ-
τος, ὡς γνωρίζετε πάντες, ἔνεκα τῶν προ-
σενεχθέντων ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοφίλου καὶ εὐ-
γενοῦς βλαστοῦ τῆς Σμύρνης κ. Ι. Μισθοῦ
ἀρχαιολογικῶν ἀντικειμένων εἶχεν ἰδρύσει
παρὰ τὴν Ὀργανοθήκην καὶ ἀρχαιολογικὸν
Μουσεῖον, μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι τοῦτο κινου-
ν ὁσημέραι τὸν ζῆλον τῶν τὰ πατρογονικὰ
κειμήλια φιλοῦντων θὰ καταστῇ διὰ τοῦ
χρόνου σεμνυνόμενον ἐπὶ τῇ ὑπάρξει αὐτοῦ
καὶ τῷ πλουτισμῷ. Ἡ ἐλπίς αὕτη δὲν ἦτο
βεβαίως γένημα τῆς φαντασίας, οὔτε ὑπῆρ-
ξε παντάπασιν κενὴ καὶ ἀνεμώλιος· ἤδη ἤρ-
ξατο σάρκα καὶ ὅσθα, οὕτως εἰπεῖν, νὰ
προσκητᾶται. Ἐκτὸς πλείστων ἔσων ἀρχαί-
ων νομισμάτων καὶ τινῶν ἀγαλμάτων κα-
τὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον σώων καὶ ἄλλων
τινῶν ἀρχαιολογικῶν ἀντικειμένων, ἅκερ ὁ
αὐτὸς ἀξιότιμος κ. Ι. Μισθὸς καὶ κατὰ τὸ
ἔτος τοῦτο προθύμως προσήνεγκεν εἰς τὸ
Μουσεῖον ἡμῶν, τῇ ἀόκνῳ ἐνεργείᾳ αὐτοῦ
καὶ τῇ χρηματικῇ συνδρομῇ αὐτοῦ τε καὶ
τινῶν ἐτέρων φιλομούσων ἀνδρῶν, ὧν τὰ
ὀνόματα ἐν τῷ περὶ χρηματικῶν προσφο-
ρῶν πρὸς τὸν Σύλλογον πίνακι ἰδιαίτερος
μνημονευθήσονται, τὸ ἀρχαιολογικὸν ἡμῶν
Μουσεῖον πτύχῃσε νὰ ἀποκτήσῃ ἐν μικρὸν
ἀρχαῖον ἀριστούργημα, τὸ ἐκ μαρμάρου ἀ-
γαλμάτιον τοῦ πτερωτοῦ Ἑρώτος κοιμω-
μένου ἐπὶ λεοντῆς, ὅπερ ὁ ἐν Ἀϊδινίῳ Καππα-
δόκης ἀξιότιμος κ. Ι. Ἰορδάνου ἐν χερσὶν
ἀλλοφύλου εὐρισκόμενον, ἀντὶ 26 λίρῶν ὀ-
θωμανικῶν ἀγοράσας, εὐχαρίστως παρεχώ-
ρησε διὰ τὸν ἡμέτερον Σύλλογον, δεχθεὶς
μάλιστα 20 μόνον λίρας, καὶ δωρησάμενος
τὰς λοιπὰς 6, καὶ περ πράγματι πολλαπλα-
σίαν ἔχον ἀξίαν.

Ἐν τῷ Μουσείῳ ἐτέθη καὶ ἡ ἐκ γύψου
προτομὴ τοῦ Ὀμήρου, ἔργον σπουδῆς, δω-

ρηθείτα ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ τῶν Ἀθηνῶν ἀξιότιμου κ. Ι. Καλλισπέρη, ζηλωτοῦ τῶν καλῶν ἔργων.

Φωτογραφικὴ εἰκὼν τοιαύτης τινὸς προτομῆς τοῦ Ὀμήρου, μεθ' ἑτέρου φωτογραφήματος ἀγάλματος παριστῶντος τὸν Ὀμηρον ἐν ὅλῳ τῷ σώματι, ἀπεστάλη ἡμῖν ὑπὸ τοῦ κ. Κόσσαν διὰ τοῦ Ἑλληνοφίλου ἐν Παρισίοις κ. Γ. Ἐιχθάλ.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου εὐχαριστῆσαν κατὰ καθήκον τοὺς τοιοῦτους δωρητάς, ἀπέστειλε προσέτι δίπλωμα τοῦ εὐεργέτου εἰς τὸν διηνεκῶς καὶ ἀκαμάτως ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου ἐνεργοῦντα καὶ διὰ συνεχῶν καὶ ποικίλων δωρημάτων τὸ Μουσεῖον ἡμῶν προικίζοντα κ. Ι. Μισθὸν, ὡς καὶ διπλώματα δωρητῶν εἰς τὸν ἐν Ἀθῆναις κ. Ι. Καλλισπέρην διὰ τὴν δωρηθεῖσαν προτομὴν τοῦ Ὀμήρου. Εἴθε καὶ ἄλλοι ὁμογενεῖς μιμηθῶσι τὰ εὐγενῆ καὶ πολλῶν ἐπαίνων ἄξια παραδείγματα τῶν τοιούτων φιλοκαλῶν δωρητῶν!

Περὶ τοῦ Ἀναγνώστηριου.

Τὸ ἀναγνώστηριον τοῦ Συλλόγου διευθυνθὲν ὑπὸ τοῦ ἀξιότιμου συναδέλφου κ. Σ. Κοντυλέοντος, ἕνεκα τοῦ ἀνταλλασσομένου Περιοδικοῦ ἡμῶν ἔχει ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτοῦ πληθὺν ἱκανὴν ἐφημερίδων καὶ Περιοδικῶν φυλλαδίων· τὰ ὀνόματα αὐτῶν καὶ ὁ ἀριθμὸς ἐν ἰδίῳ Πίνακι εἰς τὸ μετὰ τὴν Λογοδοσίαν Παράρτημα γνωστὰ ἡμῖν γενήσονται. Ἐκτὸς ὀλιγίστων, καὶ τούτων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ Εὐρωπαϊκῶν, τὰ λοιπὰ, Περιοδικὰ καὶ Ἐφημερίδες, ἀνταλλάσσονται, ὡς ἀνωτέρω ἐμνησθῆν, μετὰ τοῦ ἡμετέρου Περιοδικοῦ. Ἐν τούτοις εἰς τοὺς δείξαντας εὐδιαθεσίαν πρὸς ἀνταλλαγὴν ἀξιότιμους συντάκτας καὶ ἐκδότας ἐκφράζω τὰς ἀνηκούσας εὐχαριστίας, ἐπαινῶν τὴν προθυμίαν καὶ τὴν πρὸς διαφώτισιν τοῦ λαοῦ εἰδικωτέραν αὐτῶν μέριμναν.

Οἱ κ. κ. συντάκται τοῦ «Νεολόγου» ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ ἐν ἔτος εἶχον ἀντιφιλοτιμηθῆν νὰ πέμπωσιν ἡμῖν τακτικῶς τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα φύλλα, ὡς ἀντάλλαγμα ἀπέναντι τοῦ ὑφ' ἡμῶν πρὸς ἐκείνους ἀποστελλομένου Περιοδικοῦ «Ὀμήρου»· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ παρελθόντος Ἰαννουαρίου, οὐκ οἶδαμεν τί παθόντες, διέκοψαν τὴν ἀποστολὴν.

Ἡ πληθὺς, Κύριοι, τοσούτων ἄλλων φύλλων ἐκτεθειμένων ἐπὶ τῆς πνευματικῆς τραπέζης τοῦ ἀναγνώστηριου εἶναι τροφὴ μάλα ἐπάρκης εἰς τοὺς μετ' ὀρέξεως παρκαθμένους φιλαναγνώστας· οἱ τοιοῦτοι, ναί, ὅταν ἐλλείπωσιν ἢ σπανίζωσι, τοῦτο κυρίως ἐμποιεῖ ἡμῖν τὴν ἀλγεινοτέραν ἐντύπωσιν.

Περὶ τοῦ Περιοδικοῦ.

Τὸ ἐριόνυμον Περιοδικὸν τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου ἀπαξ τοῦ μηνὸς τακτικῶς ἐκδιδόμενον, καὶ ταῖνον νὰ βαδίζῃ συμφώνως τῷ προορισμῷ αὐτοῦ, ὅσπιναι βελτιστοῦται, παρέχον εἰς τοὺς φίλους ἀναγνώστας τοῦ τροφὴν ποικίλην καὶ ὠφέλιμον. Ὅτι δὲ ἡ βελτίωσις τοῦ εἶναι αἰσθητὴ καὶ πραγματικὴ, μαρτυρεῖται καὶ ὑπὸ πολλῶν ἄλλων ἐγγράφων ἢ προφορικῶς ἐκφρασάντων τὰς εὐχαριστήσεις των. Ἐννοεῖται δὲ, Κύριοι, ὅτι ἔργον τι οἶονδ' ἥποτε ἐκ πρώτης ἀρχῆς δὲν δύναται νὰ ᾖ τέλειον· ἡ τελειοποίησις κατὰ μέγα μέρος ἐξαρτᾶται καὶ ἐκ τοῦ χρόνου. Τοῦτο εἶναι ὁ γενικώτερος νόμος ἐν τῇδε τῷ κόσμῳ. τὸ μικρὸν φυτὸν τῷ χρόνῳ καθίσταται μεγαλόκαρμον δένδρον, τὸ βρέφος γίνεται ἀνὴρ, καὶ τὰλλα ὡσαύτως ἔχουσιν· ὥστε, ἐάν ποτε ἐτι εὐρίσκηται τι ἐπιληψιμον ἐν τῷ ἡμετέρῳ Περιοδικῷ, καὶ τοῦτο εὐελπιζόμεθα ὅτι διὰ τοῦ χρόνου θὰ ἀρθῇ. Τοῦτο πρὸ πάντων ὀφείλει ἕκαστος νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν, ὅτι αἱ ἐλλείψεις τοῦ Περιοδικοῦ συγκρινόμεναι πρὸς τὰς ἄλλας ἀρετάς αὐτοῦ εἶναι ὅπωςδ' ἥποτε ὑποδεέστεραι καὶ ἀσήμανται. Ἡ ἐν Φλωρεντίᾳ εὐγενὴς πριγκιπέσσα Δώρα Ἰστρίας οὐ μόνον εὐνοϊκωτάτην κρίσιν ἐπήνεγκεν ἐπὶ τοῦ κοινωφελοῦς τούτου

προϊόντος τοῦ Συλλόγου, ἀλλὰ καὶ ἐνεθάρρυνεν ἡμᾶς εἰς τὸ ἔργον, ὑποσχεθεῖσα τὴν πολύτιμον αὐτῆς πνευματικὴν συνδρομὴν. Ἀφ' ἑτέρου ὁ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Ἑλληνικῶν σπουδῶν ἐν Παρισίοις Σύλλογος, ὡς εἶδατε ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολῆς τοῦ σοφοῦ κ. Foucard δημοσιευθείσης ἐν τῷ Φυλλαδίῳ τοῦ Ἀπριλίου, ἐξετίμησε τὸ περιοδικὸν καὶ δι' ἄλλα, μάλιστα δὲ διὰ τὰς δημοσιευομένας ἐν αὐτῷ ἀρχαίας ἐπιγραφάς, καὶ προτρέπει τὸν διπλασιασμὸν τῆς περὶ τὰ τοιαῦτα μερίμνης, παρέχων ἡμῖν καὶ τὰς ἀπαιτούμενας ὁδηγίας. Αὐτὸ τοῦτο ἐποίησε δι' ἐπιστολῆς τοῦ καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις γεναρὸς καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σ. Κουμανούδης.

Ἰκαναὶ διατριβαὶ ἐστάλησαν ἐξωθεν παρὰ τε τῶν ἀντεπιστελλόντων μελῶν καὶ ἄλλων λογίων πρὸς καταχώρησιν ἐν τῷ Περιδικῷ, σημειῶν ἕτερον τῆς ὁσημέραι αὐξανούσης ὑπολήψεως αὐτοῦ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Ἐνταῦθα εἰδικώτερον εἰργάσθησαν διὰ τὸ Περιδικὸν οἱ ἐξῆς ζηλωταὶ κύριοι: Φ. Α. Βουτσινᾶς, Ε. Γλανακόπουλος, Π. Παράκκης, Δ. Βρετόπουλος, Κ. Ἰσηγόνης, Α. Κουρνιάκης καὶ Γ. Διαμαντόπουλος. Μετ' ἐπαίνων ἰδίως ὀφείλω νὰ ἀναφέρω τὸ ὄνομα τοῦ θαυμάτου κ. Φ. Α. Βουτσινᾶ, ὅστις ψυχῇ τε καὶ σώματι ἐνεργεῖ διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ περιοδικοῦ, ἔνθεν μὲν ἐπιστάτων εἰς τὴν ἐκτύπωσιν, ἔνθεν δὲ ποικίλλων αὐτὸ πάντοτε διὰ καταλλήλου καὶ ἀφθονωτέρας ὕλης.

Πρὸς ὅλους ἐν γένει τοὺς τε προθύμως συνεργασθέντας καὶ τοὺς εὐνοϊκώτερον πρὸς τὸ Περιδικὸν ἡμῶν διατεθειμένους καὶ ποθοῦντας τὴν προαγωγὴν αὐτοῦ, ἐκφράζω δημοσίᾳ τὰς ζωηροτέρας ἡμῶν εὐχαριστίας.

Σὺν τῇ ἐπὶ τὰ τελειότερα πορεῖα τοῦ Περιδικοῦ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν αὐτοῦ αὐξάνει ὁσημέραι, τούτου δὲ ἕνεκα αἰσθάνομαι τῷ ἄντι γλυκεῖν χαρὰν ἀναγγέλλων ἐν παρουσίᾳ ὑμῶν ὅτι τὰ ἔσοδα ἤρξαντο κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο νὰ ὑπερβγχίνωσιν ὁπωσοῦν τὰ οὐκ ὀλίγα αὐτοῦ ἔξοδα. Τὸ δυσάρεστον εἶναι ὅτι ἱκανοὶ ἐκ τῶν συνδρομητῶν ὡς ἡδονικὴν τινα ἴσω; ἔξιν θεωροῦσι

τὴν καθυστέρησιν τῶν συνδρομῶν, μηδαμῶς ἀναλογιζόμενοι ὅτι τὰ τοιαῦτα ἔργα ἀνευ χρηματικῶν καταβολῶν δὲν δύνανται νὰ ὀρθοποδῶσι. Πλὴν τούτου, ἐάν, ὡς εἰκὸς, ἅπαντα ἀνεξαιρέτως τὰ ἀξιότιμα μέλη τοῦ πνευματικοῦ τούτου Φυτωρίου οἰκιοθελῶς καὶ προθύμως προσήρχοντο εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Περιδικοῦ, ἐγγραφόμενα συνδρομηταί, βεβαίως τὰ ἔσοδα αὐτοῦ ἔτι ἀνώτερα θὰ ἦσαν ἢ αἱ δαπάναι, καὶ ὁ Σύλλογος εὐχαρίστως δὰ διετίθει τὸ περισσεύμα ὑπὲρ τῶν ἀπαιτούμενων πρὸς τὴν κρείττονα καὶ ἐπιτυχῇ πορείαν τῶν ὑπ' αὐτοῦ συντηρουμένων Σχολείων. Τὸ πολυδάπανον, ἀλλὰ καὶ ἅγιον τοῦτο ἔργον τῆς τοῦ λαοῦ ἐκπαίδευσως ὑπ' ὅψιν ἔχοντες πάντες οἱ φίλοι τῆς προόδου, αὐδεμῖα ἀμφιβολία ὅτι θὰ φιλοτιμηθῶσι νὰ συνδράμωσι τὸ Περιδικὸν τοῦ Συλλόγου « Ὀμήρου », καθ' ὅσον καὶ ἡ τιμὴ τῆς ἐτησίας συνδρομῆς σχετικῶς εἶναι μικρὰ καὶ ἀσήμαντος, καὶ τὸ καθήκον τῆς φιλογενείας καὶ κοινωφελείας ἐπιβάλλει. Ἐπὶ πᾶσι δὲ, καὶ ἰδίον κέκτῃται ψυχαγωγικὸν πλεονέκτημα, ἅτε τέρπον μὲν τὴν καρδίαν, τρέφον δὲ καὶ ἐνισχύον τὸν νοῦν διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐν αὐτῷ παικίλων ἄρθρων.

Περὶ τῶν Σχολείων τοῦ Συλλόγου.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου, ἀτενίζων πρὸς τὸν κυριώτατον σκοπὸν τοῦ καθιδρύματος, τὸν ἐκπαιδευτικόν, ὅστις καὶ ἐκ τοῦ ὀνόματός του καταφαίνεται, ἔσπευσεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ὡς ἐμνήσθην ἀνωτέρω, νὰ ὀναμάσῃ τὰ μέλη τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν ἐνεπιστεύθη, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἐλλογίμου κ. Κ. Ξανθοπούλου, πᾶσαν τὴν περὶ τῶν Σχολείων τοῦ Συλλόγου μέριμναν ὡς κατὰ τὸ παρελθόν, οὕτω καὶ κατὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔτος ἀπὸ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἤρξατο ἐκ νέου τὴν συνήθη καὶ τακτικὴν πορείαν τοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν Ῥόδων διὰ τοὺς ἀπόρους παιδᾶς ἰδρυθέν δημοτικὸν Σχολεῖον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγεγραμ-

των μαθητῶν καὶ ὅλην τὴν σχολικὴν περίοδον, ὡς σημειοῦται ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἐκπαιδευτικὴν Ἐπιτροπὴν ἐκθέσει τοῦ διδασκάλου κ. Δ. Μηνᾶ, ἀνῆλθεν εἰς 85, ἐφοίτων δὲ κατὰ μέσον ὄρον ἕως 70. Εἰς τοὺς μαθητάς, ἐκτὸς τῆς πνευματικῆς τροφῆς, καὶ τὰ ἄλλα χρειώδη, ὡς βιβλία, χάρται κλπ., ὅλα δωρεὰν ἐχορηγήθησαν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου· ὁ διδάσκαλος κ. Δ. Μηνᾶς πράγματι μὲν δὲν ὀλιγώρησε τῶν χρηθῶν του, ἔχων πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν μεγάλην τοῦ Συλλόγου ἐπιθυμίαν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἡθικὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ. Πολυὰ ἀναντιρρήτως δὲν δύναται τις νὰ προσδοκᾷ ἐξ ἀγυιοπαίδων, ὧν ἡ οἰκιακὴ ἀγωγή εἶναι ὅλως παρημελημένη κατ' ἀνάγκην. Πᾶς τις ἐξ ἡμῶν ὀφείλει νὰ ἀρκῆται εἰς τὰ ἐφικτά· τοῦτο ἰδίως καὶ ἡμεῖς ἐπεθυμήσαμεν καὶ ἐθηρεύσαμεν. Ἐπειτα καὶ παντοῦ ἄλλου ἢ πρόδος δὲν δύναται νὰ καταμετρηθῇ μὲ τὸ αὐτὸ μέτρον· οἱ προοδεύοντες φύσει εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν μὴ τοιούτων· ὁ νόμος οὗτος ἐκ πείρας ἐφάνη καὶ ἐνταῦθα ἐφαρμοζόμενος. Ὅταν, ἐκτὸς τῶν φυσικῶν συνεπειῶν πηγαζούσων ἐκ τῆς ἀναποδράστου ἀνάγκης τῆς ἀνθρωπίνης ἀτελείας καὶ ἀδυναμίας, ἀναλογισθῶμεν καὶ τὴν ἡθικὴν καὶ κοινωνικὴν κατάστασιν, ἵνα μὴ ἀπαριθμήσω ἄλλα, πάντως θὰ ὦμεν ἐπιεικέστεροι εἰς τὰς ἀπαιτήσεις καὶ μετριώτεροι εἰς τὰς ἐπιθυμίας. Τί χρειάζονται καὶ τί ὠφελοῦν αἱ πομπώδεις λέξεις, τὰ ἀλαζονεύματα, οἱ θωπευτικὲς ἐπαινοὶ καὶ τὰ πυκνὰ θυμιάματα, ὅταν ταῦτα συντελῶσι μᾶλλον εἰς τὴν κατασκότισιν τῆς καθαρᾶς ἀληθείας;

Ἐσπερινὰ Σχολεῖα διὰ τὸν λαὸν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος συνεστήθησαν δύο· ἐν μὲν κατὰ τὴν ὁδὸν Ῥόδων, ἕτερον δὲ κατὰ τὴν συνοικίαν τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης· ὡς σχολάρχαι δὲ διορίσθησαν διὰ μὲν τὸ πρῶτον ὁ διδάσκαλος τοῦ δημοτικοῦ Σχολείου τοῦ Συλλόγου κ. Δ. Μηνᾶς, διὰ δὲ τὸ δεύτερον ὁ ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ δημοδιδάσκαλος κ. Ζαννιάδης· συμπαραελήφθησαν καὶ βοηθητικοὶ διδάσκαλοι εἰς τὸ πρῶτον μὲν οἱ κ. Οἰκονομόπουλος, Βαρδαρίκος, Μάτσας, Πα-

παθεοδοσίου καὶ Γ. Παργαμνός, εἰς δὲ τὸ δεύτερον οἱ κ. Σταφφέτας καὶ Στυλιανός. Εἰς ὅλους τούτους, ὡς μόνον πόρον ζωῆς ἔχοντας τὰς ἐκ τοῦ ἀποκλειστικοῦ διδασκαλικοῦ ἐπαγγέλματος ἀπολαύας, ἐνεκρίθη καλὸν ὑπὸ τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς νὰ χορηγῆται ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Συλλόγου, παρὰ τὰ προϋπολογισμένα, ἄλλως τε καὶ τῆς ἀσθενικῆς αὐτοῦ καταστάσεως μὴ ἐπιδεχομένης πλείονας ἀφαιμάξεις, μικρὰ τις ἀντιμισθία, ἵνα καὶ αὐτοὶ μὲν ἀσκνοτέρως ἐργάζωνται, καὶ ἡ διδασκαλία δὲ ᾗ τακτικωτέρα καὶ τελεσφορωτέρα.

Ἡ πληθὺς τῶν φοιτῶντων εἰς τὰ Ἐσπερινὰ Σχολεῖα ὑπῆρξε, Κύριοι, ὑποδεστέρα τῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ τοι ἐξ ἀρχῆς τὸ Συμβούλιον εἶχε μεριμνήσει δεόντως περὶ τοῦ τελειότερου καταρτισμοῦ αὐτῶν· ἀλλὰ τοῦτο οὐδαμῶς ὄν σημεῖον ὀπισθοδρομικόν, ὡς τινες ὑπόπτεισαν, συνάδει μάλιστα πρὸς αὐτὸν τὸν τῶν πραγμάτων φυσικώτατον ῥοτὴν. Φύσει τῷ ὄντι ὁ λαὸς ἀγαπᾷ τὰ καινὰ, καὶ ἀρέσεται θελῆεις ἐκ τῶν ἐκτάκτων· οἱ πολλοὶ ἐκ τῶν ἐγγραφέντων εἰς τὸ μαθητολόγιον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, προσήρχοντο οἱ μὲν ἀπὸ περιεργείας ἀπλῆς, οἱ δὲ καὶ παιδίας χάριν, ὀλίγοιτοι βεβαίως ἦσαν οἱ ἀπὸ καθαροῦ ζήλου μαθήσεως ἐμπνεόμενοι· ἔδει κατὰ μέγα μέρος νὰ παύσῃ καὶ ὁ συρμός οὗτος, ὡς καὶ τῷ ὄντι ἔγινε, περὶ τοὺς τελευταίους μάλιστα μῆνας. Διὰ ταῦτα, κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην περίοδον τῆς συστάσεως τῶν ἐσπερινῶν Σχολείων ἐνεγράφησαν ἀρχικῶς εἰς μὲν τὸ μαθητολόγιον τοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν Ῥόδων Σχολείου 440, εἰς δὲ τὸ τοῦ κατὰ τὴν συνοικίαν τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης 423, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν φοιτῶντων προῖκντος τοῦ χρόνου ἤλατοῦτο ἐπικρισθητῶς, ὥστε ὁ μέσος ὄρος, καθὰ ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐκθέσεων τῶν κ. Σχολαρχῶν, εἶναι 75—80 εἰς τὸ πρῶτον, καὶ 45 εἰς τὸ δεύτερον Σχολεῖον.

Σημειωτέον δὲ ἐνταῦθα ὅτι ἱκανοὶ ἐκ τῶν ἐγγραφέντων εἰς τὸ πρῶτον Σχολεῖον μετέβησαν ἀκολούθως εἰς τὸ δεύτερον, ὅπου αἱ

τῶν μαθημάτων ἐνάρξεις εἶχον γείνει βραδύτερον.

Τάξις βεβαίως περὶ τὴν φοίτησιν δὲν ἡδύνατο νὰ τηρῆται ἐν πάσῃ τῇ ἀπαιτούμενῃ αὐστηρότητι, καθ' ὅσον οἱ φοιτῶντες οὐχὶ μόνον ἦσαν ἐξ ἐκείνων παρ' οἷς ἐν γένει ἡ ἰδέα τῆς τάξεως δὲν εἶναι ἀποχρώντως ἀνεπτυγμένη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ἐναντίᾳ ὑποθέσει, πάλιν ὡς ἐργατικοὶ ἄνθρωποι ἀνταντιρρήτως δὲν εὗρισκον πάντοτε καὶ τὴν ἀπαιτούμενην εὐκαιρίαν καὶ ἄνεσιν. Πλὴν εἴτε οὕτως, εἴτε ἄλλως, δὲν θὰ ἦναι ἀκατάλληλον νὰ ἀναφέρω ἐνταῦθα τὴν ἐρῆν παρτήρησιν ἣν μετὰ θάρρους ποιεῖ ὁ διδάσκαλος κ. Κ. Ζαννιαδης ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἐκπαιδευτικὴν Ἐπιτροπὴν ἐκθέσει του, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ γίγνηται ἡ ἐγγραφὴ τῶν προσερχομένων εἰς τὰ Σχολεῖα ἐπὶ σκοπῇ μαθήσεως μετὰ τινος ἠθικῆς ὑπευθύνης περὶ τὴν τακτικωτέραν φοίτησιν, ἵνα ἡ ἡ διδασκαλία ἐπιτυχὴς καὶ τελεσφορωτέρα.

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους ὁμολογητέον, Κύριοι, ὅτι καίτοι ὑπάρχουσι τῷ ὄντι ἀποθαρρυντικὰ τινα ὡς πρὸς τὸ ποσοτικὸν κεφάλαιον, τὸ ποιοτικὸν ὅμως μέρος δὲν στερεῖται ὁλοτελῶς καὶ τῆς ἀναγκαίας πρὸς ἐγκαρδίωσιν ἀντισταθμίσεως καὶ παρηγορητικῆς ἀρετῆς, ἥτε τῆς προόδου τῶν τακτικῶς φοιτησάντων καὶ ἐπιμελῶς τὰ διδασκόμενα ἀκολουθησάντων ἐπαισθητοτέρας καταστάσεως. Τὰ ἐπιδεικτικὰ ὡς καὶ ἀνωτέρω ἠνιξάμεν, εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ ἔργα τοῦ Συλλόγου ἐξέλιπον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἀντικαταστάθέντα ὡς οἶόν τε διὰ τῆς σιγηλοτέρας μὲν καὶ ἀφανεστέρας, οὐχ' ἥττον δὲ καὶ θετικωτέρας καὶ καρπωδεστέρας ἐνεργείας.

Ἐκτὸς τῶν τακτικῶν μαθημάτων περιοριζομένων εἰς ἀνάγνωσιν, γραφὴν, Ἀριθμητικὴν, ἀρχάς τινας τῆς Νεοελληνικῆς Γραμματικῆς καὶ ἐρμηνείας τῶν δυσκαταληπτοτέρων λέξεων, ὡς καὶ μικρὰ ὀρθογραφικὰ γυμνάσματα ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τελευταίᾳ τάξει, ἐκτάκτως ἐδίδαξαν δωρεὰν ἐν τοῖς δυοῖν Σχολείοις τοῦ λαοῦ τὴν μὲν Ἱερὰν Ἱστορίαν οἱ Ἱερολογιώτατοι κ. Π. Δανηλίδης καὶ Α. Στεφανάκης, τὴν δὲ Ἑλληνικὴν Ἱ-

στορίαν μετὰ τῶν ἀναγκαιουσῶν γεωγραφικῶν γνώσεων οἱ ἐλλόγιμοι κ. Α. Καραγιάννης καὶ Μ. Σειζάνης.

Εἰς τοὺς διδάξαντας καὶ ἐργασθέντας μετὰ ζήλου δια τὴν τοῦ λαοῦ ἐκπαίδευσιν ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας τοῦ ἡμετέρου Σωματείου.

Στατιστικὰς καὶ ἄλλας εἰδικωτέρας καὶ λεπτομερεστέρας πληροφορίας ἀφορῶσας τὰ Σχολεῖα ἐν γένει, δὲν προσδοκᾷτε βεβαίως νὰ ἀκούσετε παρ' ἐμοῦ ἐνταῦθα· αἱ τοιαῦται ἐκθέσεις ἀνήκον μᾶλλον εἰς τὴν Ἐκπαιδευτικὴν Ἐπιτροπὴν.

Ἄλλ' ἐπὶ πάνιν, οὐδένα ἐξ ἡμῶν πρέπει νὰ διχλάθῃ τὸ ἐξῆς τοῦτο: ἐάν ἐκ μέρους τῶν φιλοκάλων συμπολιτῶν τὰ Σχολεῖα τοῦ λαοῦ ἐτύγχανον εὐνοϊκωτέρου βλέμματος καὶ τῆς προσηκούσης ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς ὑποστηρίξεως, πάτως ταῦτα βεβαίως θὰ ἐρρυθμίζοντο ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἔτι, καὶ ἡ πρόοδος θὰ ἐγίνετο πολλαπλασία· ὅταν τὸ κύριον ἐλαττήριον ἀδρανῆ, ὁποῖαν τακτικὴν καὶ ἀποτελεσματικὴν κίνησιν δύναται ποτε νὰ παράγῃ ἡ μηχανή; Τὰ πράγματα ἀπαιτοῦσιν ὥθησιν καὶ θερμότητα· τὸ ψυχρὸς περιστέλλει τὰ πολλὰ, ὁ παγετὸς καταστρέφει ἅπαντα, ἡ δὲ ἀδράνεια καὶ ἀκίνησις εἶναι αὐτόχρονα θάνατος. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος οὐ μόνον αἱ ὑλικαὶ συνδρομαὶ ἦσαν ἀφθονώτεραι, ἀλλὰ καὶ δωρεὰν ἱκανὰ ζηλωτὰ μέλη εἶχον διδάξει, καὶ οἱ συχνὰ τὰ Σχολεῖα ἐπισκεπτόμενοι καὶ διὰ τῆς παρουσίας των ἐνθαρρύνοντες τοὺς ἐργαζομένους ἦσαν πλεῖστοι ὅσοι. Κατὰ τελευταῖον τοῦτο ἔτος ἀτυχῶς ὅλαι σχεδὸν αἱ πηγαὶ ἐστεῖρευσαν, καὶ ὅμως ὁ κόσμος ἀπαιτεῖ πάλιν σημεῖα καὶ τέρατα παρὰ τοῦ Συλλόγου « Ὁμήρου ». Ναι πολλὰ ἡδύνατο, καὶ πολλάς ὤφειλε νὰ ποιήσῃ οὗτος, νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς περὶ τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν ἐργασίας του, νὰ περιθάλπῃ τὰ σχολεῖα καὶ ἄλλων ὁμογενῶν καὶ ἀπόρων κοινοτήτων, διότι ἐκ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ μορφώσεως τοῦ λαοῦ ἐξαρτᾶται ὁμολογουμένως ἡ ἀνήκουσα καὶ ποθητὴ ἐθνικὴ ἡμῶν ἀνύψωσις, ἐάν ὀλίγοι τινὲς καὶ ἐκ τῶν παρ' ἡμῶν μετὰ συναμιλ-

λητικού ὄρματος ἐβλεπον τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀλλαχοῦ ὑπὸ μεγαθύμων ἀνδρῶν πάνυ γεναίως δωρούμενα εἰς τοὺς Συλλόγους ἅδρά ποσὰ ὑπὲρ τῆς κοινῆς παιδείσεως.

Περὶ τοῦ ταμείου.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε λεχθέντων δύναται ἕκαστος εὐχερῶς νὰ κρίνῃ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ταμείου τοῦ Συλλόγου. Ὅταν ἀφ' ἐνὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ὀσημέραι ὀλιγοστεύῃ, καὶ ἐκ τῶν ὑφισταμένων οὐκ ὀλίγα καθυστερῶσι ἐπὶ μακρὸν τὰς ὀφειλομένας τακτικὰς συνδρομὰς τῶν ἀφ' ἑτέρου, ὅταν ἐκ μέρους τῶν εὐπορούντων οὐδεμίαν σημαντικὴν προσφορὰν, ἱκανὴν νὰ ἀναπληρώσῃ πολλὰς ἐλλείψεις καὶ νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μεγάλων καὶ ἀγαθῶν σκοπῶν τοῦ Συλλόγου, δὲν ἐμφανίζεται εἰς τὸν ὀρίζοντα τοῦ ταμείου αὐτοῦ καὶ ὅταν, ἀπ' ἐναντίας, αἱ δαπάναι ἀναγκαιῶς ἡμέραν τῇ ἡμέρᾳ πολλαπλασιάζονται, ἡ πλάστιγξ τοῦ παθητικοῦ θὰ ῥέπῃ φυσικὰ πρὸς τὰ κάτω ἔτι μᾶλλον ἢ ἡ τοῦ ἐνεργητικοῦ, καὶ ἀντὶ νὰ αὐξάνῃ ὁ Σύλλογος κατ' ἔτος τὸ ἀποθεματικὸν τοῦ κεφάλαιον, τ' ἀνάπαλιν ὁ λόχος τῶν πιστωτῶν θὰ καθίσταται βαθμυδὸν πολυαριθμότερος. Ἐκ τοῦ κατωτέρω ἐπισυναπτομένου ἰσολογισμοῦ θέλετε λάβει γνῶσιν τῆς πραγματικῆς θέσεως τοῦ ταμείου. Πρὶν τούτου ὀφείλω νὰ ὑπομνήσω ὑμῖν ὅτι συνταχθέντος τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐλπιζομένων πόρων τοῦ Καταστήματος, καὶ τούτων προϊόντος τοῦ χρόνου ἀντὶ τῆς προσηκούσης ἐπαυξήσεως ἐλάττωσιν μᾶλλον ὑποστάντων, ἀπ' ἐναντίας δὲ παρουσιασθεισῶν καὶ ἐκτάκτων τινῶν δαπανῶν, ὡς ἡ μισθοδοσία τῶν διδασκόντων ἐν τοῖς Σχολείοις τοῦ λαοῦ κτλ. ἐδέησε νὰ ζητηθῇ ἐν γενικῇ συνεδριάσει πίστωσις 50 λιρῶν ὀθωμανικῶν, ὡς προσθήκη, ὑπερ ἐπεβάρυνεν ἐν μέρει τὸ ταμεῖον τοῦ Συλλόγου.

Ἵνα δὲ ἔχητε ἀκριβεστέρας πληροφορίας περὶ τῶν πραγμάτων, ἀνάγκη νὰ σημειώσω τὰ ἑξῆς:

Προϋπελογίσθησαν καὶ ἐξεδόθησαν ἀποδείξεις τακτικῶν συνδρομῶν
Μετζ. 2183
Δικαιώματα ἐγγραφῆς » 52

τὸ ὅλον » 2235

εἰσεπράχθησαν ἐκ τακτικῶν συνδρομῶν » 1535.5

καθυστεροῦσι ἐκ μέρους τῶν ὑφισταμένων μελῶν καὶ μὴ πληρωσάντων ἔτι, Μετζ. 300

καθυστεροῦσι πρὸς τοῦτοις καὶ αἱ ὀφειλόμεναι συνδρομαὶ μελῶν παραιθέντων καὶ μὴ πληρωσάντων » 399.5

699.5

καθυστεροῦσι καὶ ἐκ τῶν συνδρομῶν τοῦ Περιδικοῦ Μετζ. 160

Τὸ ὅλικόν ποσὸν τῶν καθυστερημάτων εἶναι Μετζ. 859.5

ὥστε ἐὰν εἰσεπράττοντο ταῦτα καὶ προσετίθεντο εἰς τὰ ὡς ἀνωτέρω εἰσπραχθέντα, θὰ εἴχομεν τὸ ποσὸν τῶν 2395 μετζιτίων, ἀπέναντι τῶν προϋπολογισμένων 2235 μετζιτίων ὅθεν θὰ προέκυπτε ὡς πλεόνασμα ἡ διαφορὰ 160 μετζιτίων, ἀκριβῶς τὰ καθυστεροῦντα ἐκ τῶν συνδρομῶν τοῦ Περιδικοῦ. Δυστυχῶς τώρα, ἀφαιρουμένου τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τῶν εἰσπράξεων ἐκ τῶν προϋπολογισθέντων, παρουσιάζεται ἑλλειμμα ἐξ 700 μετζ. περίπου. Ἀς ὀψονται οἱ αἴτιοι!

Καὶ μὲ ὅλα ταῦτα, Κύριοι, ὁ Σύλλογος ἔχει οὐκ εὐκαταφρόνητον ἐσωτερικὴν περιουσίαν, ἥτοι ἐπιπλα, βιβλία, πειραματικὰ ὄργανα, ἀρχαιολογικὰ ἀντικείμενα, καὶ ἱκανὰ ἀντίτυπα τοῦ Περιδικοῦ διὰ πώλησιν.

ΕΤΗΣΙΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ.

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ		ΔΑΠΑΝΑΙ	
Ἐκ Τακτικῶν Συνδρομῶν	Γρ. 29,830	Διὰ Σφραγίδας δύο	Γρ. 650
» Δικαιωμάτων ἐγγραφῆς	» 840	» Ἀσφάλειαν	» 334
» Καθυστερημάτων παρελ- θόντος ἔτους	» 2,946	» Μισθοὺς ὑπαλλήλων	5,931
» Ἐνοικίου 2 δωματίων	» 858	» Ἐνοίκιον Καταστήμ.	42,000
» Δωρεῶν (διαφόρων)	» 4287	» Βιβλ. εἰς πτωχ. μαθητ.	385
» Ἀποθεμ. Κεφαλαίου	» 3378	» Διάφορα	3,453
εἰς πίστ. Α. Νορῶ	» 2040		22,753
» Δ. Βρετοπούλου	» 3229		49,620
» Ι. Κοντοπούλου	» 4496	Ἐξοδα Σχολείων.	
Κατάλοιπον παρελ. ἔτους	» 669	Εἰς ἐνοίκιον	Γρ. 862
		» διδασκάλους	
		Κ. Κιλαδόπουλον	» 2,040
		Δ. Μηνᾶν	» 5,411
		Ἐσπερινῶν σχολείων	6,749
		Δημ. Σχολείου ἁγ. Κωνσταντίνου	480
		» Σπύρον (ἐπιστάτην Σχολείου)	» 800
		» Βιβλία, Πετρέλ. κτλ	4,718
		» Ἐν ὠρολόγιον	» 441
		»	18,201
			45,468
		Ἐξοδα Βιβλιοθήκης καὶ Ἀναγνωστηρίου.	
		Εἰς διάφορα βιβλία	» 2,177
		» δετικά	» 666
		» Εὐρωπαϊκὰς ἐφημερ. καὶ Περιοδικὰ	» 4,609
		»	4,452
			3,684
		Συνδρομὴ εἰς Σχο- λὴν Γκιολδῶν	» 885
		Χρέη παρελθ. ἔτους πληρωθέντα	» 6,886
	Γρ. 46,543		Γρ. 46,543

Τοσαῦτα, Κύριοι, περὶ τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐν τῷ Σύλλόγῳ πεπραγμένων· ὡς ἐν κεφαλαίῳ δὲ ἐπισυνάπτω τὰ ἐξῆς, ἐπικαλούμενος τὴν ἐπεικὴ ὑμῶν ἀκρόασιν. Τὸ τετραετὴ ἡλικίαν ἔδῃ ἄγον τοῦτο καθίδρυμα ἐν τῇ πρώτῃ συστάσει αὐτοῦ, ὡς οὐδένα διαλανθάνει, εἶχεν ἀρχίσει μὲ μικρὰ κεφάλαια, καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ, ὡς ἐπόμενον ἦν, περιορισμέναι καὶ ἀνάλογοι τῶν δυνάμεων τοῦ ἥσαν, συνιστάμεναι εἰς ἀναγνώσεις καὶ μαθήματά τινα ἢ διαλέξεις πρὸς πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν μελῶν· χάρις δὲ εἰς τὴν μετρίφρονα διαχείρησιν τῶν διεπόντων καὶ τὴν ἠθικὴν σύμπραξιν τῶν εὐλικρινῶς φιλοῦντων καὶ τὴν ἐδραίωσιν τοῦ καταστήματος ἐπιποθούντων, προήχθη βαθμὴν καὶ ἐν τῷ προσήκοντι μέτρῳ, ἐφελκύνον ὁσημέραι τὴν προσοχὴν τῶν τε ἔσω καὶ τῶν ἔξω, καὶ φήμην τινὰ ἐπιτοκιζόμενον. Οὕτω δὲ, νομίσαν ἑαυτὸ ἱκανὰς πτέρυγας κεκτημένον, ἔσπευσε νὰ μεταρσιωθῇ θαρραλέως, ἀνταλλάξαν τὸ τριβώνιον τοῦ Ἀναγνωστηρίου μὲ τὴν πορφύραν τοῦ Συλλόγου. Ἀλλ' ὁ λογαριασμός, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἐγένετο ἄνευ τοῦ ξενοδόχου· ὁ νεανίας, ὀργῶν ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας του, δὲν προβλέπει συνήθως τοὺς σκοπέλους οὓς θὰ ἀπαντήσῃ ἐν τῷ σταδίῳ τοῦ βίου. Τοῦτο εἶναι φυσικώτατον καὶ οὐδαμῶς παράδοξον. Τὰ ζήλωτὰ μέλη, μηδαμῶς ἀναλογιζόμενα ὅτι πρὸς τὴν κτήσιν πτερύγων χρειάζονται καὶ δυνάμεις, ἃς δὲν ἦτο δυνατόν οὕτω ταχέως νὰ προσαποκτήσῃ ὁ Σύλλογος, κατελήφθησαν ὑπὸ αἰσθήματος μεμψιμοιρίας ἐπὶ τῇ φυσικῇ ταύτῃ καταστάσει, τινὰ δὲ καὶ ῥαδίως ἐφάνησαν ἀποκαμόντα. Δεξιόθεν καὶ ἀριστεροθεν ἤρξαντο ἀνατομικοπαθολογικαὶ ἐρευναι καὶ μεταφυσικαὶ ἐξηγήσεις ἐπὶ τὸ ὑποθετικώτερον γινόμεναι. Ἀλλ' ὦ φίλοι! τὰ πράγματα εἰσιν ἀπλούστατα. Τὸ πνεῦμα ἵνα ἐνεργῇ ἰσχυρώτερον καὶ δραστικώτερον, ἀπαιτεῖ πάντως καὶ σῶμα ἰσχυρὸν, καὶ δυνάμεις ὑλικὰς· ἄνευ τῆς συνδρομῆς αὐτῶν οὐδέποτε τι γενναῖον κατορθοῦται· ὑμεῖς νομίζετε ἴσως ὅτι ἀρκεῖ τὸ πνεῦμα νὰ ἦναι ἐνεργόν, καὶ αἱ ὑλικαὶ δυνάμεις

(ΟΜΗΡΟΣ ΦΥΛ. ΣΤ').

πάντως θὰ συμπαρακολουθῶσιν· εὐχῆς ἔργον ἦτο τοῦτο· ἀλλ' οἱ ἐπὶ τὸ φυσικώτερον κρίνοντες δυσκολεύονται ἐν παντὶ καὶ πάντοτε νὰ παραδεχθῶσι τὸ μέτρον τοῦτο. Ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα, τὸ πνεῦμα δὲν εἶναι ἀπόλυτον· τὰ ἀπόλυτα ἐν τῇ ἰδέᾳ μόνῃ ὑφιστάμενα κατοπτρίζονται· ὁ κόσμος, ὡς ἔχει, ἀπαιτεῖ πράγματα, ὁ δὲ παρῶν αἰὼν ἐπιμαρτυρεῖ τὴν ἀνάγκην τῶν ὑλικῶν δυνάμεων. Προικίσατε τὸν Σύλλογον καὶ μὲ ὑλικὰς δυνάμεις, καὶ τότε θέλετε ἰδεῖν ὅτι καὶ τὸ πνεῦμα ἐλευθερώτερον θὰ ἐνεργῇ, καὶ εὐρύτερον· ὅταν ὁ ὀρίζων ἦναι στενός, τί προσδοκᾶτε; Ὑμεῖς ἐνομίσατε ὅτι ὁ Σύλλογος θεῖς τὰ θεμέλια αὐτοῦ ἐπὶ πνευματικῶν βάσεων θὰ παγιοῦται ὁσημέραι, καὶ θαυμάσια ἔργα θὰ ἐκτελῇ διὰ τοῦ χρόνου· διὸ καὶ προκηρύξεις ἐπὶ προκηρύξεων καὶ ἐπὶ τὸ πομπωδέστερον ἐφύημεν δημοσιεύσαντες. Ἀλλ' ἐν πρώτοις τὸ μέτρον τοῦ χρόνου εἶναι διπλοῦν, κατὰ τὴν φύσιν τῶν μειζόνων καὶ ἐλασσόνων μεγεθῶν· τί δὲ εἶναι ἡ τετραετὴς ἡλικία δι' ἐν σωματεῖον, οὗτινος μάλιστα ἡ ἀρχικὴ γένεσις ὑπὸ ἀλλοίαν μορφήν παρέστη, καὶ ὁ προορισμός του ὁμοιότροπως προεδηλοῦτο; Ἐπειτα ἡ μεταμόρφωσις ἐνομίσαμεν ὅτι θὰ ἦναι κατ' οὐσίαν, καὶ οὐχὶ κατ' ἐπιφάνειαν μόνον· ἠλπίσαμεν δηλαδή ὅτι ὁ Σύλλογος θὰ τύχῃ ὑποστηρίξεως καὶ ἀρωγῆς παρὰ τῷ κοινῷ, θὰ συνδράμηται ὑλικῶς παρὰ τῶν εὐπορούντων, ὡς περ ἀλλαχοῦ, θὰ πολλαπλασιάσῃ βαθμὴν δὲν τὰ ἑαυτοῦ μέλη· ἀλλ' ἐνταῦθα ὠλισθήσαμεν, τὸ βαυκάλισμά μας ὑπῆρξεν ἡ προκομμένη ἀπάτη. Αἱ ἐξωτερικαὶ συνεισφοραὶ δυστυχῶς ὑπὲρ τὸ δέον γλίσχραν τὴν ὕψιν ἐδειξαν, καὶ οὐδὲ ἦσαν ἀντάξια τοῦ ὀνόματος τοῦ Συλλόγου, οὐδὲ τῆς μεγάλης Σμυρναϊκῆς Κοινότητος. Προσθέσατε εἰς ταῦτα, καὶ ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν βραχυπρόθεσμον ἔσχον τὴν ἀρχικὴν προθυμίαν των, τὰ μὲν παραιτούμενα, τὰ δὲ ὀκνηρότερα τὰ βήματα καταστάντα, ἄλλα δὲ τέλος καὶ αὐτὴν τὴν εὐτελῆ συνδρομὴν των καθυστεροῦντα ἄχρι τοῦδε. Τί, εἶπέτε μοι, παρακαλῶ, τί μέγα ἡδύνατο ἢ δύναται νὰ κατορ-

θώσῃ ὁ Σύλλογος ἐν τοιαύτῃ καταστάσει τῶν πραγμάτων; ἐγὼ δὲ τολμῶ εἰπεῖν, Κύριοι, ὅτι ὅ,τι ἐποίησεν, εἶναι πάλιν μέγα καὶ παλὺ καὶ ἐπαίνων ἄξιον· οὐδὲν παρέλειψεν ἐκ τῶν ἐφικτῶν καὶ ἐνόντων· καὶ μεγάλη μάλιστα παρηγορία ἡμῶν καὶ καύχημα εἶναι ὅτι ὁ Σύλλογος «Ὁμηρος» ἐξετιμήθη πολὺ περισσότερον καὶ θεόντως παρὰ τῶν ἔξω ὁμογενῶν καὶ ἄλλων ὀρθῶς καὶ εἰλικρινέστερον περὶ τῶν πραγμάτων κρινόντων, ἢ παρὰ τῶν ἐνταῦθα ἐν γένει, παρ' ὧν ἥλπίζε καὶ ἀπῆτει μάλιστα πλείονα δικαίως.

Κύριοί μου! οἱ Σύλλογοι βεβαίως δὲν βαδίζουσι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον· δ.πλοῦν καὶ ἑδραῖον περιτείχισμα πρέπει νὰ περιβάλλῃ τὸν περίβολον αὐτῶν· συνασπισμὸς χρειάζεται· ἐσωτερικὸς τε καὶ ἐξωτερικὸς· διπλαῖ πρέπει νὰ ᾔηται αἱ πηγαὶ αὐτῶν, ὕλική καὶ πνευματική, καὶ διαρκῶς αὐταὶ ῥέουσai· οἷαδὴποτε πηγὴ, ἔστω καὶ χεῖρα ῥρος, ἅμα ἔχῃ ταχέαν τὴν διακοπὴν, οὐδὲν κατορθώνει. Βλέπετε τὰ τακτικῶς καὶ διαρκῶς ῥέοντα ἐκείνα ῥυάκια πόσον συντελοῦσιν εἰς τὴν γονιμότητα, πόσῃ παραγωγικὴν δύναμιν ἔχουσι; τοιαύτην πορείαν ὀφείλει νὰ διαγράψῃ ὁ Σύλλογος ἡμῶν· ὀφείλει καλῶς νὰ συγροστατήσῃ τὰ πράγματα· ἐν παντὶ δὲ καὶ πάντοτε πρέπει νὰ ἀποφεύγῃ τὰ δυσανάλογα μέτρα.

Ὁ ἡμέτερος Σύλλογος κατὰ τὴν ὕλικὴν ὑπαρξίν ἰσχνὸς ὅπωςδὴποτε ἐφάνη—ἐννοῶ ἀναφορικῶς πρὸς τὴν πόλιν ἐνθα ἐστὶν ἱδρυμένος· ὡς δὲ ἐκ τούτου δὲν ἡδυνήθη νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ ἐνέργειαν, ὅπως ἀπῆτει ὁ προορισμὸς του. Ὁ προορισμὸς τῶν Συλλόγων δὲν περιορίζεται βεβαίως εἰς ἀναγνώσεις ἢ μαθήματα ἐντὸς τῶν τειχῶν τῶν καταστημάτων αὐτῶν γινόμενα, καὶ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν μελῶν αὐτῶν ἀποκλειστικῶς ἀφορῶντα· διότι οἱ Σύλλογοι δὲν εἶναι Ἀναγνωστήρια· σκοπὸν κυρίως προτίθενται τὴν γενικωτέραν ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν μόρφωσιν, οἱ καλούμενοι μάλιστα φιλικπαιδευτικοί, ὡς ὁ ἡμέτερος· ἀπαιτοῦσι πολλοὺς καὶ ἀκαμάτους γεωργούς· ἔχουσιν ἀνάγκην ἀφθόνου ἐλαίου διὰ

τὸν κοινὸν φωτισμὸν· ἡ τράπεζά των πρέπει νὰ ᾔηται πλήρης πάντοτε, πλουσία εἰς τὰ εἶδη, καὶ ἐπαρκὴς εἰς πολλοὺς. Ὁ ἡμέτερος Σύλλογος θὰ ἡδύνατο βεβαίως νὰ κατωρθώσῃ πολὺ περισσότερα ἢ ὅσα ἔχει κατωρθωμένα, ἐὰν ἐκτὸς ἄλλων τῶν μοίρει τοῦλάχιστον πολλῶν ὀτρυνῶν πνευματικῶν λειτουργῶν· ἀλλ' ἀτυχῶς ἡμέραν τῇ ἡμέρᾳ καὶ οἱ τοιοῦτοι, ὡς φαίνεται, τὴν τῶν κομητῶν πορείαν ὀρέγονται ἵνα ἀκολουθῶσιν. Ἄλλοτε ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἀναγνωστηρίου ἱκανοὶ παρυσιάζοντο· ἀφ' οὗτο ὅμως ὁ θεῖος Ὁμηρος ἔστησε τὴν ὑψηλοτέραν του σημαίαν, ἐγενόμεθα, ὡς φαίνεται, δειλότεροι· καὶ οἱ διδάσκοντες καὶ οἱ διδασκόμενοι διασκορπιζόμεθα καὶ κρυπτόμεθα. Φαντάζομαι τί θὰ ἔλεγε πρὸς ἡμᾶς ὁ γηραιὸς ἐκεῖνος παρὰ τὸν Μέλητα ἀοιδός. Ναί, θὰ ἔλεγε πρὸς ὅλους διὰ τῆς ἡχηρᾶς καὶ ἐπιβλητικῆς φωνῆς του· Ἰῶνες! τί ποιεῖτε; πρὸς τὸ θεαθῆναι μόνον ἱδρύσατε τὸ εἰς ἐμὸν ὄνομα ἐν τῇ ἐμῇ πατρίδι γεραιόμενον τοῦτο τέμενος, εἰς ὃ πιστοὺς καὶ ἐνθέρμους ὀπαδοὺς ἔλονέν ὀλιγωτέρους βλέπω; Δὲν γνωρίζετε ὅτι τὴν συναναστροφὴν μου ἐζήτουν νύκτωρ τε καὶ ἡμέραν ἐπιστημότατοι ἄνδρες τῆς ὑψηλίου, βασιλεῖς καὶ φιλόσοφοι, ῥήτορες καὶ ἱστορικοί, καὶ ὑμεῖς οἱ λεγόμενοι φυσικοὶ ἀπόγονοί μου, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ πίνοντες ὕδωρ, ἀποφεύγετε τὸ πρόσωπόν μου καὶ δὲν σπεύδετε νὰ ἀνυψώσητε ἐμὲ τὸν προπάτορά σας εἰς τὴν ἀνήκουσάν μοι περιωπὴν; ὦ αἴσχος! θὰ καταντήσω τῷ ὄντι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀποκηρύξω ὅλους ὑμᾶς· δὲν ἀνέχομαι ἀπογόνους ἀδρανεῖς· δὲν μοι περιποιεῖ εὐχαρίστησιν νὰ λέγωμαι προπάτωρ των· ἐὰν ἐγὼ ᾔμαι Ὁμηρος σάρκα καὶ ὀστέα σχῶν, μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ οἱ Οὐολφριανοί, μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ διὰ τῶν χειλέων των μόνον τὸ ὄνομά μου ψελλίζοντες. Ναί, τοιαῦτα ἀδιστάκτως θὰ ἔλεγεν ὁ θεῖος ποιητὴς πρὸς τοὺς τὸν εἶκον αὐτοῦ ψυχροτέρῳ τῷ βλέμματι καθορῶντας.

Θίξας, Κύριοι, τὴν περὶ Συλλόγων χορδὴν, δὲν πρέπει τελευταῖον νὰ καλύψω διὰ σι-

γῆς καὶ τι ἄλλο, ὅπερ μετὰ ἐταστικοῦ βλέμματος παρακολουθῶ συμβαῖνον ἐν τισι τῶν Συλλόγων καὶ Ἀναγνωστηρίων, καὶ ὅπερ δύναται ἐπίσης νὰ παρακωλύῃ ἢ νὰ καθιστᾷ δυσέπιτευκτοτέραν τὴν πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν, νὰ παρεκτρέπη ἐκ τῆς κυριωτέρας γραμμῆς ἣν ὀφείλουν νὰ βαδίζωσι τὰ ἡθοιοποιητικὰ σωματεία, νὰ βραδύνῃ τὴν προαγωγὴν αὐτῶν καὶ παγίωσιν· ἐννοῶ τὸν κατ' ἐπιφάνειαν μὲν πολὺν, κατ' οὐσίαν δὲ ἀλυσιτελῆ ζήλόν τινων, οἱ ὅποιοι θέλοντες νὰ διυλίσωσι τὸν κώνωπα, κατὰ τὸ λεγόμενον, τῶν δὲ βαρυτέρων ἐπιλανθανόμενοι, δωρεὰν ἀναδέχονται τὸ ἄζηλον ἐπάγγελμα τοῦ κακοῦ ἐπικριτοῦ, ἐπὶ τραπέζης τιθέασιν ἐν οὐ δέοντι συζητήσεις ἀγόνους καὶ ἀκαίρους, τὴν ἐκμάδα τῆς ἱκανότητός των καταναλίσκουσι περὶ ὅλως περιττὰς καὶ ἀνωφελεῖς διενέξεις, πρὸ τῶν χειλέων συνεχῶς ἔχουσι τὰς ἀποδοκιμασίας, ἀπαιτητικώτεροι γίνονται περὶ ὅλα χωρὶς νὰ σταθμίσωσιν ἐπακριβῶς τὰς περιστάσεις, καὶ ταῦτα πάντα ἕνεκα τοῦ πολλοῦ δῆθεν πρὸς τοὺς Συλλόγους ζήλου των· ἀλλ' οὐκ οἶδασιν ἴσως ὅτι ἡ ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἐνίοτε σπουδὴ ἐνδέχεται ν' ἀποβῇ ὀλεθρία, κατασθενύουσα τὸν πραγματικὸν ζήλον τῶν ἀθροῦσως καὶ ὁμαλῶς πρὸς τὸ τέλος χωροῦντων, καὶ φράσσουσα τὴν ὁδὸν εἰς ἄλλους ἐτοίμους νὰ κινῶνται ἐναμίλλως. Ναί, ὑπάρχουσι πανταχοῦ καὶ πάντοτε Ἰφικράτεις καὶ Χαβρίαί· ἀλλ' εἶναι γνωστά δι' ἀμφοτέρους καὶ τὰ ἀνάλογα μέτρα.

Ταῦτα, Κύριοι, ἐπὶ τὸ γενικώτερον εἰπὼν, παρακαλῶ νὰ μὴ νομίσῃ τις, ὅτι προεθέμην εἰκῇ καὶ δωρεὰν νὰ κατακρίνω τὸν ἡμέτερον Σύλλογον. Ἄν αὐτὸς ἔχῃ μικρὰς τινὰς ἐτι ἐλλείψεις, καὶ ταύτας φυσικῶς ἕνεκα τῆς ἡλικίας του καὶ τῆς ἀμεριμνησίας τινῶν, οὐδόλως ἐκ τούτου ἔπεται ὅτι καὶ δὲν εἰργάσθῃ ἢ δὲν ἐργάζεται ὡς οἶόν τε συμφώνως πρὸς τὸν προορισμὸν του· οὐδὲ εἶναι ἀφανῆ τὰ δείγματα τῆς ἐντὸς τῶν ἑαυτοῦ ὁρίων μεμετρημένης καὶ ἀσφαλοῦς αὐτοῦ πορείας.

Περὶ ἀρχαιρεσιῶν.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν, 28 λήξαντος Ἀπριλίου, προσκληθέντων τῶν μελῶν εἰς γενικὴν συνεδρίαν πρὸς ἐκλογὴν τοῦ νέου Συμβουλίου, ὡς ὁρίζει ὁ Κανονισμὸς, μέλη αὐτοῦ διὰ σχετικῆς πλείονοψηφίας ἀνεδείχθησαν οἱ ἑξῆς κύριοι: Α. Καλλιγᾶς πρόεδρος, Φ. Βουτσινᾶς καὶ Ν. Οἰκονομίδης ἀντιπρόεδροι, Α. Καραγιάννης γενικὸς γραμματεὺς, Ἀχ. Φοντριέρ καὶ Μ. Φακῦρης εἰδικοί γραμματεῖς, Α. Βέλλης ταμίας, Κ. Εὐσταθόπουλος βιβλιοφύλαξ, Κ. Ἰσηγόνης ἐπιμελητὴς τοῦ ἀναγνωστηρίου, Δ. Μαρκόπουλος, Σ. Πιττακὸς καὶ Ι. Αὐγερινὸς σύμβουλοι.

Κηρύττων, Κύριοι, τὴν λήξιν τῆς περιόδου τοῦ παλαιοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ νέου, κατέρχομαι τοῦ βήματος, γηθόσυνος παραδίδων τὴν ἀρχὴν εἰς τὸν ὀτρυνόν Ἀσκληπιάδην, τὸν κατὰ τὰς εἰλικρινεῖς εὐχὰς μου ὁμολογουμένως ἱκανώτερόν μου κ. Α. Καλλιγᾶν. Συγχαίρω ἀπὸ καρδίας τῷ τε ἀξιοτίμῳ διαδόχῳ μου καὶ τοῖς ἀξίοις συναδέλφοις του ἐπὶ τῇ ἐπιτυχῇ ἐκλογῇ των, καὶ εὐχομαι ὅπως διὰ τοῦ θερμοῦ πρὸς τὸν Σύλλογον ζήλου καὶ τῆς ἐγνωσμένης ἱκανότητός των συντελέσωσιν ὡς μάλιστα εἰς τὴν παγίωσιν καὶ ἐπὶ τὰ κρείττω προαγωγὴν τοῦ πνευματικοῦ τούτου φυτωρίου. Ἐκφράζω τὰς ὀφειλομένας ζωηρὰς εὐχαριστίας ἐμοῦ τε καὶ τῶν μετ' ἐμοῦ ἀχωρούντων συναδέλφων εἰς ὅλα τὰ ἀξιοτιμα μέλη καὶ πάντας τοὺς διὰ τῆς ποθητῆς παρουσίας των τιμήσαντας τὸ Κατάστημα γεραροῦς ἄνδρας. Εὐέλπις εἰμί, ὅτι πάντες ἀναλογιζόμενοι τὴν ἀφασίωσιν, τὴν εἰλικρινεῖαν, τοὺς πόθους, καὶ τὴν κατὰ τὰς ἀσθενεῖς μου δυνάμεις πιστὴν ἐν τῷ Καταστήματι ὑπηρεσίαν μου, θέλουσι παρίδει ἐπιεικῶς καὶ ὅ,τι ἐξ ἀγνοίας ἢ ἐξ ἀδυναμίας παρημέλησα. Εὐχομαι ὅπως, πάντες κατανοοῦντες τελείως τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν τοῦ ἱεροῦ τούτου καθιδρύματος, ὑφ' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φιλοπροόδου πνεύματος ἐμφορούμενοι, καὶ πρὸς τὸν κυριώτατον σκοπὸν αὐτοῦ διεύ-

θυνόμενοι, καταστήσωσιν ἐν οὐ μακρῷ χρόνῳ τὸν φιλεκπαιδευτικὸν Σύλλογον « Ὁμηρον » φάρον λαμπρὸν τῆς Ἀνατολῆς, ἐστίαν φωτὸς καὶ παιδείας, κέντρον ἀγάπης καὶ συμπνοίας, γόπτρον τοῖς θεωμένοις, σέμνωμα τῆς Σμύρνης, καὶ αἶκον πανάξιον τοῦ ἀθανάτου τῆς Ἰωνίας ποιητοῦ. Γένοιτο!

ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ

Διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ἀγαλματίου τοῦ Ἑρωτος
ὑπὸ τῶν Κ. Κ.

Ι. Μισθοῦ ἐν Ἀϊδινίῳ	λίρ. ὀθωμ.	10
Ι. Ἰορδάνου	» »	6
Ν. Ι. Ῥοδοκανάκη	» »	2
Α. Χ. Δήμου	» »	2
Α. Κοκόλα	» »	2
Δ. Μισθοῦ ἐν Σμύρνῃ,	» »	2
Δ. Δεσίπρῃ	» »	2
» »	» »	26

Διὰ τὰς διαφορὰς ἐν γένει ἀνάγκας
τοῦ Συλλόγου ὑπὸ τῶν Κ. Κ.

Ν. Ι. Ῥάλλη, ἐν Περγᾷ	λίρ. ὀθωμ.	2
Ν. Ἀρώνῃ ἐν Σμύρνῃ (ἐκ τοῦ ποινολογίου τοῦ διευθυνομένου ὑπ' αὐτοῦ Δουκείου)	λίρ. ὀθ.	1
Μ. Κορνηνοῦ ὑπὲρ ἀγορᾶς ὕδριας	» »	1
Ι. Μισθοῦ	» »	2
Ἀνωνύμου διὰ τοῦ Κ. Α. Βέλλη ἐνταῦθα εἰκοσάφραγκ.	» »	40

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ.

Δωρεὰ Χρήστου Σημιτοπούλου.

Ἐν πήλινον δοχεῖον Κορινθιακῆς κατασκευῆς. — Τρεῖς λυχνίας Σμυρναίων πηλίνους. — Δύο κεφαλὰς πηλίνους μικράς. — Ἐν δακρυδόχον ἀγγεῖον Καρίας καὶ ἐν Σμυρναίων. — Τρία ὑέλινα δοχεῖα. — Ἐν φυλακτῆριον Σμυρναίων.

42 — Ἐξ τεμάχια Μωσαϊκοῦ.

42

Δωρεαὶ Ἰωάννου Μισθοῦ
(ἐν Ἀϊδινίῳ).

Μία χεὶρ μαρμάρινος. — Δύο ἀνάγλυφα τεθραυσμένα. — Ἐν ἀνάγλυφον προβάτου. — Ἀπολίθωμα ἐκ τοῦ Χαρωνείου ἀντροῦ. — Τεμάχιον λίθου ἐκ τοῦ Πλουτωνείου ἀντροῦ. — Ἐν τεμάχιον μαρμάρου μετ' ἐπιγραφῆς. — Εἷς ἀρχαῖος δακτυλιόλιθος. — Τρεῖς λυχνίας πηλίνους μικράς. — Μία λυχνία ὀρειχάλκινος. — Μία κεφαλὴ γυναικὸς μαρμάρινος μικρὰ καὶ μία μεγάλη. — Μία κεφαλὴ ἀνδρὸς μαρμάρινος. — Ἀγαλμα Σατύρου. — Ἀγαλμα ἀθλητοῦ ἄνευ κεφαλῆς. — Κεφαλὴ γυναικὸς τεθραυσμένη τὴν μίαν παρεῖαν καὶ παριστάνουσα τὴν Ἀφροδίτην. — Ὅσπ' ἀπολιθωμένα. — Παῖς μαρμάρινος τεθραυσμένος. — Μία μεγάλη ὕδρ' ἀπὸ λίθου.

20

32

Δώρημα τῇ συνδρομῇ διαφόρων.

Ἀγαλμάτιον παριστάνον τὸν Ἑρωτα κοιμώμενον ἐπὶ λεοντῆς.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΡΧΑΙΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ.

Δωρηθέντα ὑπὸ Χρ. Σημιτοπούλου.

Σμυρναίων χαλ. 2. — Χίων ἀργ. 2. — Ἐφεσίων χαλ. 2. — Μαγκίτων χ. 2. — Μονδίων χ. 1. — Κολοφωνίων χ. 1. — Περγαμηνῶν χαλ. 2. — Ἐλαιατῶν χ. 1. — Πριηνέων Καρίας χ. 1. — Μιλησίων Ἰωνίας χ. 8. — Τριπολιτῶν Φρυγίας χ. 1. — Κιμαίων Αἰολίδος χ. 9. — Ῥωμαϊκὰ χ. 3. — Βυζαντινὰ χ. 5.

41

Κασσάνδρου Βασιλέως Μακεδονίας χ. 1.

44

Δωρηθέντα ὑπὸ I. Μισθοῦ.

Σμυρναίων χ. 8. — Ῥωμαϊκὰ χ. 20 καὶ ἀργ. 10. — Περγαμηνῶν χ. 5. — Κλαζομενίων χ. 6. — Σαμίων χ. 23. — Ἐρυθραίων Ἰωνίας χ. 24. — Νισαίων Καρίας χ. 1. — Μαδίων Καρίας χ. 2. — Θεσσαλῶν χ. 1. — Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου χ. 6 καὶ ἀργ. 2. — Ἐφεσίων Ἰωνίας χ. 9. — Τραλλιανῶν χ. 1. — Φιλαδελφῶν Λιδιάρ χ. 2. — Κρήτης χ. 4. — Μαγνήτων χ. 2. — Κεβρίκης Αἰολίδος χ. 1. — Απολλωνιατῶν Φρυγίας χ. 1. — Κωίων χ. 3. — Τρωάδος χ. 1. — Κολοφωνίων χ. 2. — Ἀντιόχου Εὐεργέτου χ. 1. — Ἀξοῦ Κρήτης χ. 1. — Τερμησεῶν Πεισιδίας χ. 1. — Φιλίππου χ. 2. — Αἰνίων χ. 3. — Περγαίων Παμφυλίας χ. 1. — Λαοδικαίων χ. 1. — Ἀλικαρνασσεῶν Καρίας χ. 1. — Ἰερά πολιτῶν Φρυγίας χ. 3. — Κωνσταντίνου σ'. χρυσ. 1. — Ἰζανῶν Φρυγίας χ. 1. — Κόσμημα Περγαμηνῶν καὶ Σμυρναίων χαλ. 1. — Ἀντιοχέων ἀποικιακὰ χ. 10. — Ῥοδνίω ἀργ. 1. — Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος χ. 1. — Ἀντιόχου χ. 2. — Πρηνέων χ. 1. — Πημενοθηρέων χ. 1. — Θυατειρηνῶν χ. 1. — Ταβηνῶν χ. 1. — Τερσοῦ χ. 1. — Ἀσμονιέων χ. 1. — Βυζαντινῶν χ. 93. — Ἀντιοχέων Καρίας χ. 1. — Μιλησίων χ. 4. — Εὐκαρπίων χ. 1. — Κυμαίων χ. 2. — Χίων χ. 2. — Ἀθηνῶν χ. 1. — Φυλεταίρου χ. 1. — Περγάμου χ. 2. — Ἀμύντου βασιλέως χ. 1. — Ἀλαβανδέων χ. 1. — Λαοδικέων χ. 1. — Κλαυδίου χ. 1. — Πριαννέων χ. 1. — Ἀτταλέων χ. 1. — Μισοπολίτου βασιλέως χ. 1. — Ἀγνωστα 24.

306

306

Δωρηθέντα ὑπὸ Σάββα I. Κεσσίσογλου.

Ῥοδίων ἀργυρᾶ. 2. — Ἀρσάκου ἀργ. 2. — Ἐρυθραίων χαλ. 13. — Σαμίων χ. 3. — Κλαζομενίων χ. 2. — Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου χ. 2. — Σμυρναίων χ. 2. — Μονδίων Καρίας χ. 1. — Περγαμηνῶν χ. 1. — Χίων χ. 1. — Κυμαίων χ. 1. — Ἀχαΐας χ. 1. — Βυζαντινὰ χ. 2. — Ἀγνωστα χ. 2.

35

382

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΙΒΛΙΩΝ.

Τόμοι.

ΛΕΟΝΤΙΑΣ Σ. Χρηστομάθεια κορασιακὴ, ἐν Σμύρνῃ 1873 8ον том. α. 4
 ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ (Φ). Ἡ ἐπιστήμη τοῦ ἐμπορίου ὑπὸ I. Σκαλτσούνη, ἐν Κεφαλληνίᾳ 8ον 1865. 3
 ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ Θ. *Dizionario di chirurgia* (Coper) том. 6. — *Noseographie par J. F. A. S. Geus* том. 3. — *Nouveaux éléments de thérapeutique par J. Y. Alibert* том. 2. — *Divina Comedia*, том. 3. — *Richerche del G. Tommasini* том. 2. — *Della infiammazione di G. Tommasini*. — *Del methodo di curare le maladie del G. P. Frank* том. 12. 29
 33

ΚΟΥΤΟΥΒΑΛΗΣ Μ. Ὁ ἄρχων τοῦ Ὀλύμπου δράμα, 1873. 4

ΚΟΡΟΜΗΛΛ (εἰς Ἀθήνας). Λεξικὸν ὑπὸ I. Πανταζίδου 1873. — Πρώτη τροφή σωμ. 10. — Ἀριθμητικὴ Γεράκη σωμ. 10. — Χρηστομάθεια Ῥαγκαβῆ σωμ. 10 том. α. — Ἰδίου συγγράμματος том. 6. σωμ. 10. — Κατήχη-

Τόμοι.	Τόμοι.
4	402
σις Δαρδάρως σωμ. 10. — Γραμματική Γενναδίου σωμ. 10. — Γενική ιστορία τοῦ αὐτοῦ σωμ. 10. — Ἑλληνική ιστορία Ῥαγκαβῆ σωμ. 10. ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. (εἰς Ἀθήνας). Ἐπιστολαὶ Ἰ. Α. Καποδιστρίου ὑπὸ Μ. Γ. Σχινᾶ 1844. τομ. 4. — Ἱστορία συνοπτικὴ τῆς Ἑλλ. καὶ Ῥωμ. φιλολογίας ὑπὸ Π. Τρεγδέρου 1852 8ον. — Τὰ κατὰ τὴν ΔΓ'. Πρυτανείαν τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου ὑπὸ Εὐθ. Καστόρχη, 1873. — Σκέψεις περὶ τῶν αἰτίων τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς πτώσεως τῶν Ῥωμαίων ὑπὸ Μοντεσκιού 1862. — Ἡ πολιορκία καὶ ὁ βομβαρδισμὸς τοῦ Στρασβούργου ὑπὸ Γ. Φοκιδάτιχ 1871. ΞΑΝΘΗΣ Ι. Κ. (εἰς Ἀθήνας). Ἱστορία τῆς Κρήτης, συγγραφεῖσα ὑπὸ Κ. Ι. Ξάνθη 1872 σωμ. 2. — Συνοπτικὴ ἱστορία τῶν κατὰ τὸν ὑπὲρ Ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνα ναυμαχιῶν ὑπὸ Κ. Ι. Ξάνθη, 1873 μερ. 6'. γ'. σωμ. 2. ΝΑΧΑΜΟΥΛΗΣ Ι. (εἰς Κέρκυραν). <i>Louis XIV. et son Siècle par A. Dumas.</i> — <i>Washington, Fondation de la république des Etats Unis par M. Guizot</i> Vol. 2. — <i>Elementi di Grammatica Greca odierna</i> 1875. — <i>Viaggio Pittoresco in Asia ed in Africa di S. Bandarini.</i> 1856. — Ψευδοκαμπούρης κωμῳδία, Ἰώας δρᾶμα, Βίαιος γάμος κωμῳδία, οἱ Δύο Κλέπται κωμῳδία, Κωμῳδία ἐν Κωμῳδίᾳ, ὁ Κωφάλλαλις δρᾶμα, ὁ Φιλάργυρος κωμῳδία, τὰ τέκνα τοῦ Ἑλληνος στρατιώτου δρᾶμα καὶ ὁ θάνατος τοῦ Σωκράτους, Μήτηρ καὶ θυγάτηρ δρᾶμα, ὁ Ὀλέθριος φίλος δρᾶμα, ἡ Κυρία τοῦ Ἀγίου Τροπέζ δρᾶμα 1871. ΓΑΒΡΗΛΙΔΗΣ Γ. (ἐν Αιψίᾳ). Ὀμι-	λίαι ἐπὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ ὑπὸ Ε. Λουθάρδου 1873. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Σ. Π. (εἰς Κωνσταντινούπολιν). Ἐπτάλοφος, σύγγραμμα περιοδικόν, φυλλ. 19. ΠΥΡΝΕΑΣ καὶ ΦΛΑΜΠΟΥΡΙΑΔΗΣ. Κλεόδημος ἢ ἡ Ἐξώσις τῶν Γότθων ἐκ τῶν Ἀθηναίων, δρᾶμα ὑπὸ Κ. Πυρνέα καὶ Φλαμπουριάδου, 1873 σωμ. 20. ΣΒΟΡΟΝΗΣ Μ. (ἐν Βραίλα). Ὁ ἐν Βραίλα συλλογικὸς βίος μου, ὑπὸ Μ. Σβορόνη, 1873. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ Σ. Ν. (ἐν Ἀθήναις). Ἀττικαὶ νύκτες, δρᾶματα ὑπὸ Σ. Ν. Βασιλειάδου, 1873, σωμ. 8. ΚΟΣΣΟΝΗΣ Μ. Π. ἱατρος. <i>Oeuvres de Virgile par J. L. Vincent</i>, 1854. Vol. 4. — <i>Oeuvres de Saluste par V. Parisot</i>, 1857 Vol. 5. — <i>Cornelios Nepos par A. L. Veudel-Heyl</i>, 1855. Vol. 2. — Λεξικὸν Γερμανολατινικὸν καὶ Λατινογερμανικὸν 1826-τομ. 2. — <i>J. G. Sehneider</i>, Λεξικὸν Ἑλληνογερμανικὸν καὶ Γερμανοελληνικὸν 1819, τομ. 2. — <i>Epitom doctrine metricae</i> ὑπὸ G. Heronamus. — <i>Heinsius Deutsche Sprache</i>, 1821. — Γραμματικὴ καὶ μαθήματα τῆς Λατινικῆς γλώσσης ὑπὸ Δ. Μάγνητος 1834. — <i>Grammatica della lingua Tetesca di D. A. Fillippi</i> 1824, — <i>M. Tullii Ciceronis Epistolae</i> ὑπὸ J. C. F. Wetzel Lignotii, 1794. — <i>M. T. Ciceronis, Tusculanarum disputationum libri quinque</i> ὑπὸ R. Küssner, Iém 1855. — <i>M. T. Ciceronis de Oratore libri tres</i> ὑπὸ Haiurichen Havniae 1850. — <i>C. Julius Ceusaris commentarii</i> 1829 — <i>Solidarité, par H. Renaud</i> 1842. — Ἑλληνικὴ γραμματικὴ ὑπὸ Φ. Βουτράνου, 1829. — <i>John Gillies i-</i>
81	4
8	4
8	20
8	4
8	8
6	
6	